ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Α' Περίοδ. Β' Ἀρ. 165—47

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο "ΙΦΙΤΟΣ,,

ΙΦΙΤΟΣ—ΚΑΙΡΟΝ

Τὸ ὄνομα τοῦ πάλαι ποτε Ἰφίτου τοῦ περιπύστου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων μεταφυόμενον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου! Αὐτὴ ἡ λάμψις καὶ τὸ δαιμόνιον τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος!

Τὸ χάρμα καὶ ἀγλάϊσμα τοῦ ἐν Καΐρῳ Ἑλληνισμοῦ ὁ Ἑλληνικὸς ἀθλητικὸς Σύλλογος ὁ «Ἶφιτος». Τὸ μεγαλείτερον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν Σωματείων. Κατ' ἐξοχὴν εὐγενὴς καὶ ἀκραιφνὴς Ἑλληνικὴ ἐκδήλωσις τῆς δράσεως τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΑΚΙΔΗΣ
(Τραπεζίτης)
Ἀντιπρόεδρος τοῦ «Ἰφίτου»

Τὸ μοναδικὸν κέντρον καὶ ἡ μοναδικὴ πηγὴ τῆς ἐν Καΐρῳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Αἰγύπτῳ ἀθλητικῆς κινήσεως, ὁ λαμπρὸς «Ἶφιτος». Οἱ Ἕλληνες σεμνύνονται ὅτι ἐν Καΐρῳ δύνανται νὰ ἐπιδείξωσιν ἕνα «Ἶφιτον» μόνοι αὐτοὶ μεταξὺ ὅλων τῶν ξένων παροικιῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς μεγαλουπόλεως.

Ὁ πρῴην ἄγγλος Ἁρμοστὴς Κρόμερ περιέβαλε δι' ἀπείρου ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τὸν Ἑλληνικὸν «Ἶφιτον». Καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἀμείβουσα καὶ τιμῶσα τὴν ἑλληνικὴν ἀρετήν, τὴν τόσους κατάγουσαν θριάμβους ὄχι μόνον εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Ἰφίτου ἀλλὰ καὶ εἰς τ' ἄλλα Στάδια τῆς διεθνοῦς ἁμίλλης ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ δράσει καὶ ζωῇ παρεχώρησε δωρεὰν τὸ γήπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγκατέστη ὁ «Ἶφιτος». Ἀλλὰ τὸν «Ἶφιτον» κρατοῦν ὑπερήφανα εἰς τοὺς ὤμους των καὶ μὲ φλόγα εἰς τὴν ψυχὴν τὰ εὐγενῆ καὶ φιλότιμα καὶ ἐνθουσιώδη τέκνα τῆς Μεγάλης Πατρίδος, ὅσα συγκροτοῦν τὸν ἐν Καΐρῳ καλλίκλαδον κορμὸν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ. Ἐν τῷ «Ἰφίτῳ» πάλλει αὐτὴ αὕτη ἡ ψυχή του καὶ ἡ καρδιά. Καὶ καρποὺς ἀγλαοὺς ἀπέδειξεν ἤδη ὁ «Ἶφιτος» διὰ σειρᾶς εὐπλάστων νεανιῶν ἀθλητῶν προοιωνιζόμενος τὰ βέλτιστα. Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἀληθείας» ἐκ προηγουμένων φύλλων ἐγνώρισαν διὰ τῶν ἐκ Καΐρου περὶ «Ἰφίτου» ἐπιστολῶν τοῦ πολυτίμου ἐκεῖσε ἡμετέρου συνεργάτου κ. Καρβέλλη τὴν ὡραίαν καὶ ἔντονον ζωὴν τοῦ «Ἰφίτου».

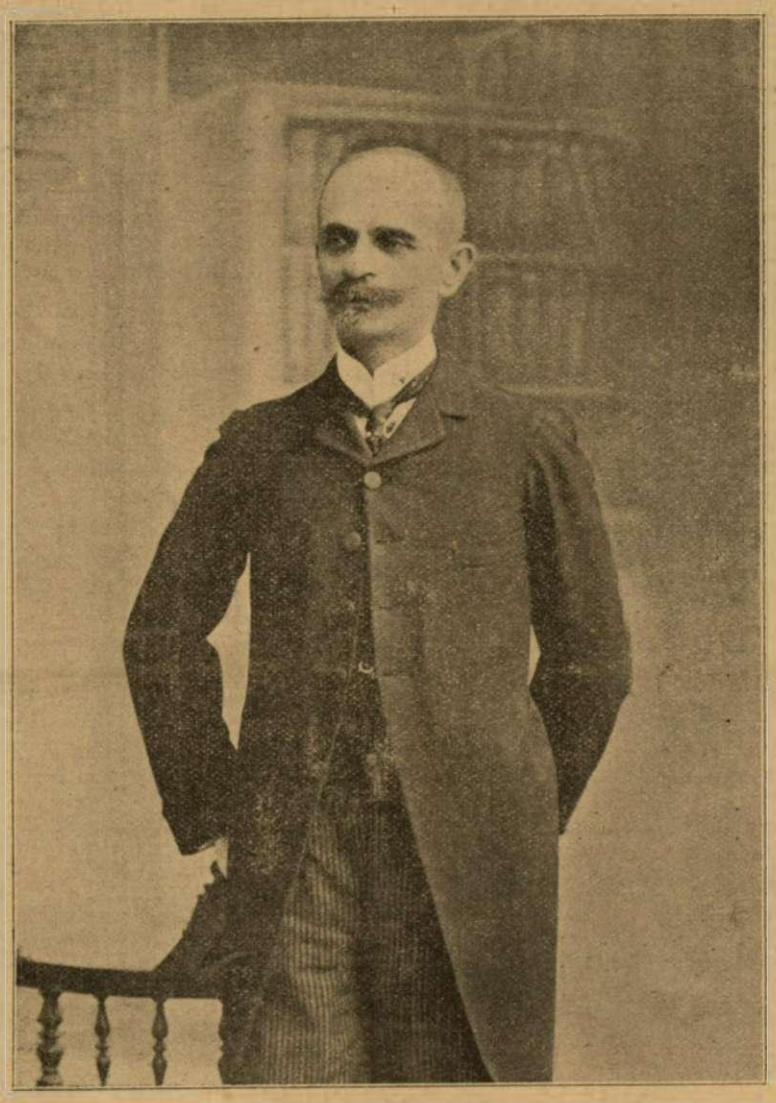

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΜΗΣ
(Ἰατρὸς)
Πρόεδρος τοῦ «Ἰφίτου»

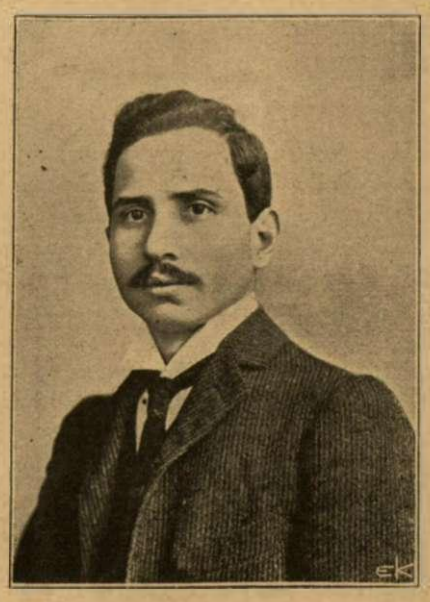

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ Δ. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ
(Μεγαλέμπορος)
Ταμίας τοῦ «Ἰφίτου»

Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα δι' ὧν ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ συνοδεύσωμεν τὴν τιμητικὴν διὰ τὴν «Ἀλήθειαν» δημοσίευσιν τῶν εἰκόνων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀκαμάτων πρωτεργατῶν τοῦ μεγαλείου τοῦ «Ἰφίτου», ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἵσταται ἀληθῶς ἐθνικὸς καὶ ὑπέροχος καὶ ἐμπνευσμένος ἀνὴρ ὁ κύριος Ἰωάννης Τσάμης ἰατρός, ὁ ὑπὸ τοῦ Σάχη τῆς Περσίας παρασημοφορηθεὶς διὰ τὰς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Πέρσου Ἡγεμόνος φιλανθρώπους ὑπηρεσίας του, μὲ ἀντιπρόεδρον τὸν ἔγκριτον τραπεζίτην κύριον Νικόλαον Δρακίδην, Γενικὸν Γραμματέα τὸν κράτιστον ἐν Αἰγύπτῳ δημοσιογράφον κύριον Ἰωάννην Μπεθάνην, καὶ Ταμίαν τὸν μεγαλέμπορον κύριον Ἀριστόδημον Δ. Ἱερωνυμίδην, δαιμονίαν ἐμπορικὴν προσωπικότα.

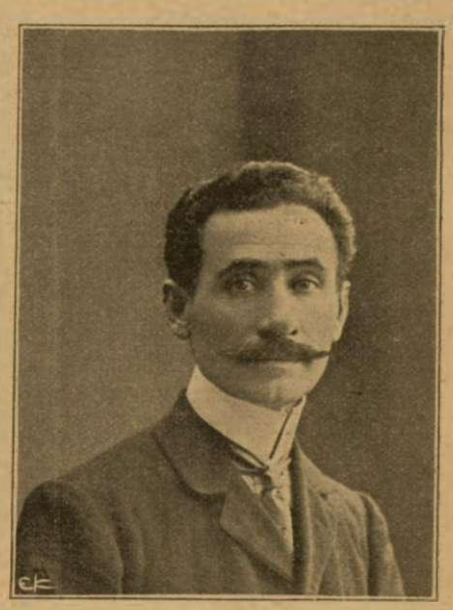

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΕΘΑΝΗΣ
(Δημοσιογράφος)
Ἰδιοκτήτης τῆς ἤδη ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Αἰὼν»
Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Ἰφίτου»

[Αἱ εἰκόνες δημοσιεύονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Καΐρῳ τακτικοῦ συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας» κ. Β. Ν. Καρβέλλη].

Προσεχῶς εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» καὶ ἄλλαι εἰκόνες ἀπὸ τὸν «Ἶφιτον» καὶ τὴν ἄλλην ζωὴν τοῦ ἐν Καΐρῳ καὶ λοιπῇ Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ.

ΓΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ἀπό τινος πολὺς γίνεται λόγος εἰς τὰ ἰταλικὰ φύλλα περὶ τῆς «Ἐθνικῆς Ἰταλικῆς Ἑταιρίας» πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ξένων νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ὡραίαν ἰταλικὴν χερσόνησον τὴν τόσον ὁμοιότητα ἔχουσαν μὲ τὴν ἰδικήν μας ἑλληνικήν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν τοπίων, τοῦ κλίματος καὶ τῆς ἀρχαιολογίας. Δυστυχῶς αἱ ὁμοιότητες περιορίζονται ἐδῶ, διότι κατὰ τὰ ἄλλα πολὺ ὑποδεόμεθα τῶν Λατίνων γειτόνων μας ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς συγκοινωνίας, τῶν δρόμων καὶ τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς ξένους εὐμαρείας καὶ ψυχαγωγίας. Εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ἑταιρείαν ἔχουν μέρος οἱ ξενοδόχοι, οἱ ὁποῖοι φρονοῦντες ὅτι—καθὼς πᾶν σωματεῖον—ὑπεράνω τοῦ συμφέροντος ἑκάστου καὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὑπάρχει χῶρος πρὸς συνενόησιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος συνῆλθον καὶ ἔλαβον μέτρα τοιαῦτα ὥστε διὰ τοῦ προσιτοῦ τῶν τιμῶν καὶ ἄλλων εὐκολιῶν νὰ ἐνθαρρύνουν καὶ τὰ μετριότερα βα-

λάντια, νὰ προτιμήσουν τὸ εἰς Ἰταλίαν ταξείδιον καὶ τὴν διαμονὴν εἰς τὰ ἰταλικὰ ἰαματικὰ λουτρὰ καὶ τὰς ἰταλικὰς παραλίας. Τῆς Ἐθνικῆς διὰ τοὺς ξένους Ἑταιρίας ἀποτελοῦν μέρος ἐξέχοντες τῆς Ἰταλίας ἄνδρες καθὼς ὁ πολὺς Λουτσάτης καὶ τόσοι πρώην καὶ νῦν ὑπουργοί. Ἡ Ἑταιρία ἐπρότεινε πολλὰ μέτρα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καθὼς τὸ παρὸν τιμολόγιον, τὸ ἀπιστεύτως ἐρθηνόν, τῶν ἰταλικῶν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλα περὶ ἀτελείας, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ Ἰταλία ἡ ὁποία μέχρι πρὸ ὀλίγου εἰσῆγε κατ' ἔτος τὸ σεβαστότατον ποσὸν τῶν 300 ἑκατομμυρίων φρ. ἐκ τῶν ξένων, βλέπει τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐξογκούμενον ὁσημέραι πρὸς καταπληκτικὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν της. Οὐδὲν ἄπορον λοιπὸν ἂν ἡ Ἰταλία δίδει σπουδαῖα περισσεύματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν θέλουσι φθάσει ἂν μὴ καὶ ὑπερβῶσι τὰ 100 ἑκατομμύρια!

Διότι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ βόρεια κλίματα συμποσοῦνται εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, καὶ τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων ἔχουν ἀνάγκην ἡλίου καὶ πρασινάδας ὡς ἀπαραίτητον ψυχικὴν ἀπόλαυσιν ἢ θεραπείαν σωματικήν. Ἐκ τῶν δυναμένων δὲ νὰ παρέχωμεν τοιαύτην πρασινάδα καὶ ἥλιον πρωτοστατῶμεν ἡμεῖς, ὧν ἡ χώρα ἔχει ἐκ περισσοῦ τὴν αἴγλην ἐνδόξου παρελθόντος ἐκπροσωπευομένου ὑπὸ ἀπαραμίλλων καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν.

Καὶ οἱ σπάνιοι ξένοι οἵτινες μᾶς ἐπισκέπτονται κάμνουσι τοῦτο μόνον ἀκριβῶς ὡς προσκύνημα τῶν ἀρχαίων κειμηλίων. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν κατ' ἔτος ἐπισκεπτῶν ἤθελε δεκαπλασιασθῇ, ἐὰν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι ἀνακούφισιν καὶ ψυχαγωγίαν καὶ οἱ ζητοῦντες κλίμα εὐκρατὲς ἢ ἰαματικὰ νάματα εἰς εὐπρεπῆ καταστήματα χωρὶς νὰ εἶνε λόρδοι.

Μία λοιπὸν τοιαύτη Ἑταιρεία ἱδρυομένη, πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου αὐτοῦ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν διευθυντῶν τῶν Τραπεζῶν, τῶν σιδηροδρόμων, τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν μεγάλων Ξενοδοχείων μας (ἠδύναντο οἱ τελευταῖοι νὰ ἤρχοντο μεταξύ των εἰς συνεννόησιν) εἶναι ἐνδεδειγμένη ἄνευ ἀργοπορίας τώρα κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐγκαινιάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης τοῦ προσοιωνιζομένου τὴν μετὰ τῆς Εὐρώπης ἄμεσον συγκοινωνίαν μας.

Ἡ ἐνέργεια μιᾶς τοιαύτης Ἐθνικῆς Ἑταιρείας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ξένων ἐννοεῖται ὅτι θέλει ἐπεκταθῇ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς τοῦτο καὶ νὰ μὴ ἐπικρατήσουν εἰς τὸ ζήτημα τῆς προσελκύσεως τῶν ξένων ἰδέαι στεναὶ καὶ ἐγωϊστικαί. Ὁ ξένος ὁ εὑρεθεὶς εἰς Κέρκυρανῆ εἰς Ζάκυνθον, λόγῳ τῆς γλυκύτητος τοῦ κλίματος, θέλει ἔλθει εὐκολώτερα εἰς Ἀθήνας διὰ τὰς ἀρχαιότητας, παρὰ ἂν εὑρίσκετο εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, ἢ καὶ τῆς Ἰταλίας. Καὶ ὁ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, εὐκολώτερον ἢ καὶ ἀρεύκτως θὰ μεταβῇ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἄλλων ἀρχαιοτήτων ἢ ὡραίων τοπίων ἐὰν ἡ εὔκολος συγκοινωνία, ἡ εὐμάρεια, συνδυαζόμεναι μετὰ τῆς εὐθυνείας τὸν ἐνθαρρύνουν.

Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἂς ἀρχίζωμεν νὰ περιποιούμεθα τὰς ἀρχαιότητας εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ ὅταν ταῦτα γράφωμεν δὲν μᾶς τὰ ὑπαγορεύει ἡ ἀπαισιοδοξία. Ἐπισκεφθῆτε παραδείγματι τὸ Θησεῖον καὶ θέλετε ἴδῃ πόσον ὑπολείπεται ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ πολιτισμοῦ ὁ δρόμος ὁ ἀπὸ τὸ Θησεῖον ἄγων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, εἰς τὰ ἀριστουργήματα δηλαδὴ τῶν αἰώνων! Ἅμαξα ἀδύνατον νὰ ἀναβῇ ἐκεῖ ἄνευ κινδύνου νὰ θραυσθῇ καὶ νὰ ρίψῃ κάτω τοὺς ἀναβάτας. Φανταστῆτε λοιπὸν ὁποίαν ἐντύπωσιν ἀφίνει τὸ πρᾶγμα περὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι ὡς ἀφετηρίαν λαμβάνουσι τὸν σταθμὸν τοῦ Θησείου πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων! Ἡ παραμέλησις δὲ τοῦ δρόμου αὐτοῦ καταντᾷ ἄλλως τε δυσεξήγητον ἐὰν ἀληθεύει ὅτι ὁ σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καταβάλλει ἐτησίως δισχιλίας δραχμὰς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Ἀναγράφομεν τοῦτο ὡς λεπτομέρειαν τὴν ὁποίαν καθὼς καὶ τὰς ἄλλας ἐλλείψεις πάσας θέλει ἄρῃ βεβαίως ἡ «Ἐθνικὴ αὐτὴ Ἑταιρεία διὰ τοὺς ξένους» ἥτις ἐλπίζομεθα γλήγορα νὰ συσταθῇ καθὼς ἱδρύθη τῇ πρωτοβουλίᾳ ὅλων τῶν καλῶν στοιχείων τῆς ἐκεῖ κοινωνίας καὶ προοδεύει ἡ «Ἐθνικὴ Ἰταλικὴ Ἑταιρεία» πρὸς προσέλκυσιν τῶν ξένων.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τοῦ Σιδηροδρόμου Σπάρτης εἶνε προωρισμένον φαίνεται νὰ γεννήσῃ πράγματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἂν μὴ ταχέως καὶ ἄνευ περαιτέρω παρελκύσεως λυθῇ κατὰ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν Λακεδαιμονίων, ὑποβαλλομένης καὶ ψηφιζομένης ἀνυπερθέτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς σχετικῆς συμβάσεως. Ἡ Ἐπαρχιακὴ ἐν Σπάρτῃ Συνέλευσις προέβη ἤδη εἰς σοβαροτάτας ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θέλει θέσει ἀμέσως εἰς ἐκτέλεσιν εὐθὺς ὡς ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐμπαιγμὸς ἐξακολουθεῖ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁλόκληρος ἡ Λακεδαίμων θέλει κηρυχθῇ ἐκτὸς τοῦ ἐνόμου. Οὐδεὶς θὰ πληρώνῃ φόρους, οὐδεὶς θὰ προσφεύγῃ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. Τὰς διαφορὰς των οἱ πολῖται θὰ λύουν μόνοι των. Πρόεδρος τῆς Ἐπαρχιακῆς ταύτης Συνελεύσεως ἡ ὁποία οὕτω τείνει νὰ λάβῃ τὸν χρωματισμὸν Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη, ἀποδεχθεὶς τὸ ὑπεύθυνον ἀξίωμα τοῦτο ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Σπάρτης κ. Τρωϊανός. Ἀλλὰ καὶ οἱ βουλευταὶ Λακεδαίμονος καὶ οἱ 2 Κυβερνητικοὶ καὶ οἱ 2 ἀντιπολιτευόμενοι ἀπεφάσισαν νὰ παραιτηθοῦν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ κατερχόμενοι εἰς Σπάρτην τεθοῦν αὐτοὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐκπληρώσῃ ὡς τάχιστα τὰς περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου ὑποσχέσεις της. Ὁμολογουμένως ἡ ἀγαστὴ αὕτη ἀδελφικὴ σύμπνοια καὶ ἕνωσις ὁλοκλήρου λαοῦ ἀπιρασισμένου εἰς τὰ πάντα νὰ προβῇ καὶ τὸ πᾶν νὰ θυσιάσῃ χάριν μιᾶς ἰδέας, ἡ ὁποία ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκπροσωπεῖ τὰ τιμαλφέστερα συμφέροντα, αὐτὴν τὴν ζωὴν τῆς Λακεδαίμονος, τιμᾷ ἰδιαζόντως τοὺς Σπαρτιάτας καὶ ἐξαίρει αὐτοὺς εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ διὰ τῆς ἀστοργίας της νὰ ὠθήσῃ τὰ πράγματα εἰς τ' ἄκρα ἀποσοβοῦσα οὕτω ἀναπορεύκτους ἄλλως περισπασμούς.

Η ΕΛΛΑΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεϊνάχ, βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ».]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ἐὰν ὁ Κοραῆς δὲν ἔχει ἴσους, ἔχει ὅμως ἐφαμίλλους συνεχιστὰς τοῦ ἔργου του. Καὶ πρῶτον τοὺς «ἀνακαλύψαντας» καὶ ἐνίοτε «ἐφευρόντας» κλασικὰ ἀνέκδοτα κείμενα.

Ἀπὸ τὸν 1812 ἤδη, ὁ Κερκυραῖος Ἀνδρέας Μουστοξίδης ἐπανέδιδεν εἰς τὸν κόσμον τῶν λογίων τὸν λόγον περὶ **Ἀντιδόσεως** *τὸ ἀριστούργημα ἴσως τοῦ Ἰσοκράτους, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνακαλύψει εἰς ἓν χειρόγραφον τῆς Φλωρεντίας.*

*Κατὰ τὸ 1840, ἕνας ἀκούραστος ψαχνητὴς βιβλιοθηκῶν, ὁ Μινωΐδης Μηνᾶς, ἔφερεν μαζύ του εἰς τὸ Παρίσι τὰ «*__Φιλοσοφούμενα__*» τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου, ὀλίγον ἀργότερον ἀνεκάλυπτε τὸ ἄγνωστον ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ* **Ποιμένος** *τοῦ Ἑρμᾶ. Ἀλλὰ ἡ πρωτίστη ἀνακάλυψίς του, εἶναι ἡ ἐξ 123 μύθων εἰς στοίχους τοῦ Βαβρίου γενομένη εἰς τὸ ὅρος Ἄθω· οἱ ὁποῖοι μῦθοι ἐπλούτισαν ἐξαιρέτως τὴν ἑλληνικὴν ποίησιν, καὶ ὧν ὁ πρῶτος ἐκδότης, ὑπῆρξεν εἷς Γάλλος, ὁ Μποασσονάδ. Γοργαλισθεὶς ἀπὸ τὰ ἐπικροτήματα τὰ ὁποῖα ἐσυνώδευσαν τὸ εὕρημά του ὁ Μηνᾶς, τὸ 1859, διετείνετο ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει ἄλλους 95 μύθους τοῦ ἰδίου ποιητοῦ καὶ τοὺς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ Λονδίνον. Πράγματι ὅμως τὰ ποιήματα αὐτὰ ἦσαν τῆς κατασκευῆς του. Ἡ φιλολογικὴ αὐτὴ ἀπάτη κατενοήθη γλήγορα· ὁ Μινᾶς ἠγνόει μίαν παρατήρησιν τὴν ὁποίαν εἶχαν κάμει οἱ Γερμανοὶ ἀπό τινων ἐτῶν, ὅτι δηλαδὴ εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Βαβρίου, ἡ πρωτελευταία συλλαβὴ ἑκάστου στοίχου τονίζεται πάντοτε, ἐνῷ εἰς τοὺς μύθους τῆς δευτέρας φου νιᾶς, ὁ κανὼν αὐτὸς παρεβιάζετο τακτικῶς. «Ὁ μικρὸς αὐτὸς κανὼν διαφεύγει ἐξ ἀπροσεξίας» ἀπεκάλυψεν ὁ πλαστογράφος, ἀλλὰ πλέον τοῦ ἑνὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ γελασθέντων δὲν ἤθελε νὰ μεταπεισθῇ ἐκ ἐκ τῆς ἀπάτης του.*

Ὁ διάσημος Βέργκ, ὁ ἐκδότης τῶν λυρικῶν ποιητῶν, διέσχυρίσθη μέχρι τέλους τὴν γνησιότητα τῶν ποιημάτων τοῦ Μηνᾶ, καὶ κατὰ τοῦ ἰδίου Μηνᾶ, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ἂν οὐχὶ ἄλλο, ὅτι ὁ Ἕλλην ἐφάμιλλος οὗτος τοῦ Βραίν-Λουκᾶ καὶ τοῦ Σιμωνίδου ἤξευρε ὡραῖα τὰ ἑλληνικά του καὶ κατέφερε καλὰ τοὺς χωλιάμβους στίχους...

Ἄλλοι παλαιογράφοι Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι ἀπεριορίστου εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Ἰωάννης Σακκελίων, εἰργάσθη ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἵνα τακτοποιήσῃ καὶ καταλογίσῃ τὴν πολύτιμον βιβλιοθήκην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου, καὶ ἀνεκάλυψεν εἰς αὐτὴν πολλὰ ἐνδιαφέροντα σχόλια εἰς τὸν Πίνδαρον, τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχύνη.

Ὁ Πέτρος Παπαγεωργίου, ἐξερευνητὴς χειρογράφων καὶ σχολίων τῶν τραγικῶν ποιητῶν, συνέδεσε τὸ ὄνομά του εἰς τὴν μικρὰν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὀνομάζεται πάντοτε Κλυταιμνήστρα καὶ ὄχι καθὼς λέγομεν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν βέβαια νὰ λέγωμεν «Κλυταιμνήστρα».

Ὁ Γ. Κωστομοίρης τοῦ ὁποίου ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὸν μέγαν ἐνθουσιασμόν, ἐξέδωκε τὸ δωδέκατον βιβλίον τοῦ ἰατροῦ Ἀετίου, τοῦ πρὸ δεκαπέντε αἰώνων συναδέλφου του.

Ὁ Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κεραμεὺς κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ μυστήρια τῆς πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἱερουσαλήμ, νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ κατάλογον αὐτῆς καὶ νὰ πλουτίσῃ τὴν φιλολογίαν μὲ ἐκτεταμένα κεφάλαια τῆς «Μυθολογικῆς Βιβλιοθήκης» τοῦ ψευτοαπολλωδώρου, μὲ πολύτιμα ἀποσπάσματα κωμικῶν ποιητῶν, μὲ ἀνεκδότους ἐπιστολὰς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουλιανοῦ.

Καὶ ὅλως ἐσχάτως εἰς ἓν παλύμψηστον τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἔφερεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ Χάϊβεργ ἀνεῦρεν μίαν τῶν ὡραιοτέρων πραγματειῶν τοῦ Ἀρχιμήδους, ἡ ὁποία εἶχε μείνῃ ἄγνωστος μέχρι σήμερον.

Ὁ Σπυρίδων Λάμπρος, καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, συντάκτης θαυμασίων καταλόγων τῶν χειρογράφων τοῦ ὄρους Ἄθω, τῆς Ἀνδρου, τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὁ πλέον ἀξιέραστος **ξεναγὸς** *τὸν ὁποῖον θὰ ἤθελον νὰ εὕρουν οἱ ἀρχαιολόγοι, εἶναι προπαντὸς μεσαιωνολόγος πρώτης τάξεως. Ἀλλ' ὁ μεσαιωνολόγος οὗτος δὲν περιφρονεῖ τὰ ἀρχαῖα ἄνθη τὰ ὁποῖα συναντᾷ εἰς τὸν δρόμον του, διότι πολλάκις ἔλαβε τοιαύτην εὐτυχίαν. Εἰς τὴν σοφὴν ἐπιθεώρησιν «Νέος Ἑλληνομνήμων» τὴν ὁποίαν ὁ λαϊκὸς οὗτος Βενεδικτῖνος συντάσσει μόνος του, μᾶς ἀνεκοίνωσε δηκτικὰ ἐπιγράμματα καὶ νέα ἀποσπάσματα τοῦ ἱστορικοῦ Τιμαίου.*

Παραλλήλως δὲ τῶν παλαιογράφων οἱ ὁποῖοι ἀνακαλύπτουν, ἀντιγράφουν καὶ δημοσιεύουν τὰ κείμενα, ἡ Ἑλλὰς ἔδωσεν καὶ κριτικοὺς οἱ ὁποῖοι τὰ διορθώνουν καὶ τὰ σχολιάζουσιν. Καθὼς δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ζωσιμαῖοι κατέβαλαν τὰ ἔξοδα τῆς Βιβλιοθήκης Κοραῆ εὑρέθησαν καὶ ἄλλοι λόγιοι Μαικῆ αις ὁ Ζωγράφος, ὁ Μαρασλῆς, ὁ Μαυροκορδάτος πρὸς ἐνθάρρυνσιν ἀναλόγων δημοσιευμάτων καὶ ὅταν οὗτοι ἐλλείπουσιν, φιλολογικαὶ ἑταιρίαι καθὼς ὁ φιλολογικὸς Σύλλογος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς ἀναπληρώνουν. Χάρις εἰς τὰς συνδρομὰς αὐτὰς εἶδον τὸ φῶς αἱ σοφαὶ ἐκδόσεις τοῦ Βερναρδάκη (Εὐριπίδης) τοῦ Σομερίδου (Αἰσχύλος) τοῦ Πανταζίδου (Ξενοφῶν) καὶ τοῦ Μωραΐτου (Πλάτων). Δύο ὀνόματα προπαντὸς πρέπει νὰ ἐξαίρωνται ὅλως χωριστά. Ὁ Σ. Κόντος, μαθητὴς τοῦ Κοβέ, διὰ τὰς πολυαρίθμους εἰκασίας του καὶ τὰς λεπτὰς γραμματικὰς παρατηρήσεις του καὶ ὁ Λ. Σεμιτέλος διὰ τὴν ὡραίαν αὐτοῦ ἔκδοσιν τῆς «Ἀντιγόνης» καὶ τὴν «Ἑλληνικὴν μετρικήν», ἡ ὁποία ἰσοφαρίζει τὰ καλύτερα γερμανικὰ ἔργα.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου δυσμενείας τοῦ καιροῦ δὲν κατωρθώθη ἀτυχῶς ἡ κατασκευὴ τῶν μεγάλων φωτοτσιγκοτυπιῶν μας ἐκ τῶν μοναδικῶν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Βουλῆς καὶ ἐπιτυχεστάτων φωτογραφιῶν, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Θὰ δημοσιευθῶσιν μὲ ἄλλας ἐπίσης σχετικὰς μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, τὸ ὁποῖον οὕτω θὰ παρουσιάσῃ πρωτοφανὲς καὶ ἐξαιρετικὸν ὅλως ἐνδιαφέρον.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

— Ἡ ἐλαία τοῦ Πλάτωνος.

Καὶ ἡ οὐχὶ ἐκ τῶν τετριμμένων, εἰκὼν τῆς ἱστορικῆς ἐλαίας καὶ τὸ ἄρθρον ποὺ τὴν συνώδευεν ἔκαμαν τὴν τρυφὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ἡ εἰκὼν μᾶς ἐζητήθη ἤδη πρὸς ἀναδημοσίευσιν εἰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας.

Τὸ περιεσμένον αὐτὸ φύλλον τῆς «Ἀληθείας» στέλλεται κατ' αἴτησίν των εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἴδωσι τὴν ἱστορικὴν ἐλαίαν καὶ τὰ κατ' αὐτήν. Διότι κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων ἡ ἐλαία αὐτὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχήν, κεῖται δὲ εἰς τὴν Ἱερὰν ὁδὸν ὅπου κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐδίδαξεν ὁ Πλάτων.

Ἔχομεν εἰς τὸ Γραφεῖον μας καὶ ἓν ὡραῖον κυτίον μὲ ἐλαίας, ὅμοιον τοῦ ὁποίου ὁ ἐνθουσιώδης ἀρχαιολάτρης Βαμβακᾶς θέλει στείλει εἰς Ἐστεμμένους καὶ προσωπικότητας τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τὰ μαρμάρινα ἀριστουργήματα δὲν θὰ εἶνε ὀλιγώτερα ποιητικὰ καὶ προσελκύοντα τὸν ρεμβασμὸν καὶ τὴν λατρείαν τῶν ξένων, τὰ μέρη ὅπου αἱ μεγαλοφυεῖς διάνοιαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλάμβανον τὴν ἀθάνατον καὶ μεγαλουργὸν πτῆσιν των. Οὕτως ὁ κ. Βαμβακᾶς ὁ ἀνοίγων τὸν δρόμον πρὸς τοιαύτας ἱστοριοαισθηματικὰς ἀνακαλύψεις εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων. Πέριξ τοῦ ἀψύχου ἀριστουργήματος τοῦ μαρμάρου θέλει πτερυγίσῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ δημιουργὸς ψυχὴ τῶν ἀθανάτων διδασκάλων τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας.

— Ἡ νέα πριγκήπισσά μας.

Εἰς τὸν λεβέντην πρῴην ἁρμοστὴν τῆς Κρήτης, ἀγαπητὸν πρίγκηπα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον, τέτοια ἄξιζε νύφη, ὁποία εἶνε ἡ πριγκήπισσα Μαρία ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βοναπάρτε. Ἐκτάκτου καλλονῆς, σπανίας μορφώσεως, μικρὰ ἀνεψιὰ τοῦ Μεγαλειτέρου ἀναμορφωτοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων —τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος— τοῦ ἐνσαρκώσαντος μίαν στιγμὴν κατὰ τὰ τέλη μιᾶς ἑκατονταετηρίδος καὶ τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἄλλης τὴν πρὸς τὴν ἰσότητα καὶ ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀδελφότητα ροπὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἔχει ἐν τῇ τρυφερᾷ της καρδίᾳ τὰς δημοτικὰς ροπὰς ἐκείνου οὗσα ἐν ταυτῷ ἀξιοπρεπὴς καὶ δημοτικὴ πρὸς πάντας. Διὰ τὰς ἀρετάς της, διὰ τὴν πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον δρᾶσιν της θὰ γίνῃ λατρευτὴ εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἡ ὁποία θέλει κατακτηθῇ ὑπὸ τοῦ γοήτρου τῆς φιλομούσου καὶ δημοκράτου πριγκηπίσσης τῆς συνδιαζούσης εἰς τὰ ἔξοχα προτερήματά της τὰς ἀπαραμίλλους ἀρετὰς πνεύματος τελείας Παρισινῆς. Ἐὰν δὲ αἱ ἄλλαι λατρευταὶ πριγκήπισσαι τῆς Ἑλλάδος ἐγένοντο αἱ παρήγοροι ἄγγελοι τῶν πασχόντων ἡ πριγκήπισσα Μαρία θὰ γίνῃ ἡ γλυκεῖα Μοῦσα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὅπως ἔγραψε πρὸ ἡμῶν ἀθηναϊκὴ συνάδελφος.

— Ἡ Ἀποταμίευσις καὶ ὁ λόγος τοῦ κ. Λοβέρδου.

Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μηχανουργικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς» ὁ κ. Δ. Λοβέρδος διευθυντὴς τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἔκαμε διάλεξιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τῆς γείτονος πόλεως περὶ ἀποταμιεύσεως. Ἡ γλῶσσα ὡραία, λαϊκὴ ὅπως ἡ ὑπόθεσις. Ἐκ τῶν ἁπλουστάτων ἐπιχειρημάτων τοῦ κ. Λοβέρδου—ἡ ἀλήθεια εἶνε πάντοτε ἁπλῆ καὶ εὔληπτος—θὰ ἐπεισθήσαν βέβαια καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες τῶν ἐργατικῶν ὁποία εἶνε ἡ δύναμις τῆς ἀποταμιεύσεως περὶ τῆς ὁποίας ἀκριβῶς εἰς αὐτὴν τὴν στήλην ἐκάμαμεν λόγον τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ὁ κ. Λοβέρδος ἀπέδειξε τὴν δύναμιν τῆς συνεργασίας, τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς συνολικῆς τῶν ἐργατῶν ἀποταμιεύσεως, ὠφελίμου εἴς τε τοὺς ἐργάτας καὶ τὸ κοινόν.

Ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ συνεργασία παρέχουν εἰς τοὺς ἐργάτας τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς δυσχερείας τοῦ βίου, τοὺς δίδουν ἀνεξαρτησίαν ψυχῆς, τοὺς ἐμπνέουν θάρρος καὶ γενναιότητα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, τοὺς κάνουν ἑπομένως καλοὺς πολίτας καὶ ἀντιλήπτορας τῶν ἐθνικῶν δικαίων.

Καὶ διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως ἐγειρομένης εἰς μεγάλην χρηματικὴν δύναμιν διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὁ ἐργάτης θὰ δυνηθῇ νὰ παζαρεύσῃ τὴν ἐργασίαν του χωρὶς νὰ πιέζεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς στιγμῆς! Διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως ὁ ἐργάτης, θὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης. Καὶ ὄντως τί ἄλλο εἶνε τὸ κεφάλαιο εἰμὴ τέκνον τῆς ἐργασίας.

Οὕτως ὁ κ. Λοβέρδος διὰ τῶν ἔργων καὶ τοῦ λόγου γίνεται παρ' ἡμῖν ὁ ἀπόστολος τῆς ἀνυψώσεως τοῦ λαοῦ, ἕνας ἐθνικὸς εὐεργέτης τῆς ἠρέμου καὶ ἀδιαλείπτου δράσεως.

— Ἡ Ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς

Η «Ἑσπέρα» τῶν Βρυξελλῶν δημοσιεύει τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν μιᾶς μαθητρίας δημοτικοῦ τοῦ Λονδίνου περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ ὕφος εἶνε ἀφελέστατον καὶ ἀπέριττον.

Μεταφράζομεν αὐτολεξεί.

«Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας ἔκραξε τὸν Χριστόφορον Κολόμβον καὶ τοῦ εἶπεν:

— Εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ὑπάρχει;

— Ναί Μεγαλειότατε, πολὺ βέβαιος

— Ἂν σοῦ δώσω ἕνα καράβι, θὰ μπορέσῃς νὰ πᾷς ἴσια μ' ἐκεῖ;

— Θὰ μπορέσω ν' τὸ κάμω.

Ὁ Βασιλεὺς ἔδωσε ἕνα καράβι εἰς τὸν Κολόμβον καὶ ἔτσι ἐκίνησε. Ὅτε προχώρησαν πολύ, οἱ ναῦται ἄρχισαν νὰ μουρμουρίζουν, λέγοντες ὅτι χώρα μὲ τέτοιο ὄνομα δὲν ὑπῆρχε.

Τέλος πάντων, φαίνεται ἡ ξηρά. Τὸ καράβι πλησιάζει καὶ φαίνονται μαῦροι εἰς τὴν παραλίαν.

— Εἶνε ἐδῶ ἡ Ἀμερική, δὲν εἶνε ἀλήθεια; τοὺς ἐρωτᾷ ὁ Κολόμβος.

— Ναί, εἶνε ἡ Ἀμερική

— Καὶ σεῖς δὲν εἶσθε μαῦροι;

— Ναί, ἡμεῖς εἴμεθα μαῦροι.

Τότε ὁ ἀρχηγὸς τῶν μαύρων πλησιάζει καὶ ἐρωτᾷ καὶ αὐτός.

— Μήπως εἶσθε ὁ Χριστόφορος Κολόμβος;

— Πραγματικῶς, ὁ Κολόμβος εἶμαι ἐγώ.

Τότε γυρίζων πρὸς τοὺς Συντρόφους του λέγει·

— Φίλοι μου, ἂς τὸ μελογήσωμε ξάστερα αὐτὴ τὴ φορὰ μᾶς ἔχουν ἀνακαλύψῃ».

Ἡ μαθήτρια αὐτὴ θὰ εἶνε τὸ πολὺ τῆς δευτέρας δημοτικοῦ ἐκλαβοῦσα ἀφελῶς τὸ διήγημα τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς γιὰ παιγνίδι σὰν τὸν κρυφτό. Ἔτσι βέβαια συμβαίνει πάντα, ὅταν κάμποσοι δασκάλοι λέγουν στοὺς μαθητάς των πράγματα ἀνώτερα τῆς πνευματικῆς των ἀναπτύξεως.

— Ἡ ἀρχαιοτέρα Ἐφημερὶς τοῦ κόσμου.

Δὲν εἶναι οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου οὔτε ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» τῶν Παρισίων ἂν καὶ ἀριθμοῖν πλέον τῶν ἑκατὸν ἐτῶν. Τὴν παλαιοτέραν ἐφημερίδα πρέπει νὰ τὴν ζητήσωμεν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀρχαιοτέρου πολιτισμοῦ εἰς τὴν Κίναν.

Μέχρι τοῦδε ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ἀρχαιοτέρα τῆς Κίνας καὶ τοῦ Κόσμου ἐφημερὶς ἦτο ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Πεκίνου» ἀριθμοῦσα χίλια χρόνια.

Πραγματικῶς ὑπάρχει καὶ ἀρχαιοτέρα κινέζικη ἐφημερὶς τὰ «Νέα τοῦ Πεκίνου» Κὶν-Πάου ἡ ὁποία ἀριθμεῖ περίπου 1200 ἔτη ἱδρυθεῖσα τὸ 911 !

Ἀπὸ τὸ 1800 ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἔγινε καθημερινὴ καὶ ἐκδίδεται μάλιστα εἰς ἔκδοσιν λαϊκὴν καὶ πολύτιμον ὅπως ἡ ἡμετέρα «Ἀλήθεια.» Ἡ πολυτελὴς ἔχει δύο φράγκα μηνιαίως.

— Τὸ Φοιτητικὸν Ἑστιατόριον.

Τὸ φοιτητικὸν Ἑστιατόριον παρέχει φθηνὰ καλὴν καὶ καθαρὰν τροφήν. Αἴρει τοιουτοτρόπως δύο νίκας εἰς τὸ πεδίον της παρ' ἡμῖν ἐκτὸς τοῦ οἴκου διατροφῆς, τῆς τιμῆς δηλαδὴ καὶ τῆς ὑγιεινῆς, καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων ὄχι μόνον οἱ συλλαβόντες τὴν ἰδέαν τοιούτου ἱδρύματος ἀλλὰ καὶ οἱ φοιτηταὶ οἱ ἐνθαρρύνοντες διὰ τῆς παρουσίας των τοιοῦτον καθίδρυμα. Τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπόστασιν θέλει γίνει πρότυπον καὶ ἄλλων τοιούτων Ἑστιατορίων, χάριν τῶν ὑπαλλήλων αἴφνης ἢ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἀνακούφισιν μεγάλου μέρους τῆς κοινωνίας μας.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ οἰκονομικοῦ μέρους καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ ἡ συγχρώτισις αὐτὴ ἡ οἰκογενειακὴ τῶν φοιτητῶν ἡ απομακρύνουσα αὐτοὺς ἀπὸ ἑτερογενῆ κέντρα κατὰ τας ὥρας τῆς ἀναψυχῆς, καθ' ἣν γεννῶνται αἱ αὐθόρμητοι καὶ γεναῖαι σκέψεις, δύναται νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἐκεῖ ἐν τῷ διαιτᾶσθαι ἐν εὐπρεπεῖ εὐθυμίᾳ, ὠφελίμων πρωτοβουλιῶν δι' ἑαυτοὺς καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον.

Χάριν τῆς αλληλεγγύης καὶ τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς ἐκτὸς τοῦ οἴκου διατροφῆς οὕτινος τὸ φοιτητικὸν Ἑστιατόριον δίδει ἀφετηρίαν πρὸς οἰκονομικωτέραν καὶ ὑγιεινοτέραν ὑπὲρ τῆς λοιπῆς κοινωνίας διευθέτησιν, θα ηο καλὸν πάντες οἱ φοιτηταὶ νὰ συμμετέσχουν τῶν φοιτητικῶν γευμάτων.

— Διὰ τοὺς βουλευτάς μας.

Ἰδοὺ τὶ ἐσκέφθησαν οἱ ἄγγλοι πολιτευόμενοι διὰ νὰ οἰκονομήσουν χρόνον φωνὴν ὑγείαν καί... χρήματα. Βέβαια οἱ ἄγγλοι εἶνε οἱ πρακτικώτεροι τῶν ἀνθρώπων καὶ μεῖς κάθε τόσο τοὺς φέρνομεν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Λοιπὸν τὸ κόμμα τῶν συντηριτικῶν τὸ ὁποῖον ἐργάζεται δραστηρίως διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἔχει ἕτοιμα εἴκοσι ἁμάξια μὲ εἴκοσι φωνογράφους οὗ θὰ περιοδεύουν ἀνὰ τὴν Ἀγγλίαν ὅλην ἀντὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν.

Οἱ φωνογράφοι αυτοὶ θὰ ἔχουν ταινίας διαφόρους μὲ λόγους ποικίλης μορφῆς. Φθάνει τὸ ἁμάξι εἰς ἕνα τόπον γεωργικόν, καὶ ἀμέσως εἰς κίνησιν ἡ ταινία «περὶ βελτιώσεως τῆς γεωργίας» ἐνῷ ἡ ταινία «περὶ ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας» ἐπιφυλάσσεται διὰ τὰ βιομηχανικὰ κέντρα.

Ἰδοὺ μία νέα χρησιμοποίησις τοῦ φωνογράφου οὗ ἀπαλλάττει ἐπὶ τέλους τοὺς ἀπόντας ρήτορας ἀπὸ τὰ τυχὸν σφυρίγματα καὶ γιουχαϊσμούς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ λόγος συντασσόμενος μὲ ἐπιμέλειαν θὰ εἶνε ἀπηλλαγμένος τῶν ἀσυναρτιῶν καὶ τῶν ὑπερβολικῶν ὑποσχέσεων τῶν αὐτοσχεδιαζομένων κατὰ τὰς βουλευτικὰς περιοδείας λόγων· οὕτως ὥστε καὶ ἡ φιλαλήθεια καὶ ἡ τέχνη κερδίζουν ἀπὸ τὴν καινοτομίαν...

— Ἡ νέα γαλλικὴ συνεργατικὴ Ἑταιρεία.

Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς ταχυδρομεῖς μας καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους!

Ἐουστήθη πρὸ ἡμερῶν «Κοοπερατίβα» ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγραφείων τῆς Γαλλίας πρὸς ἀγορὰν ἢ οἰκοδόμησιν οἰκημάτων ἐφθηνῶν καὶ ὑγιεινῶν μὲ αὐλὴν καὶ κῆπον τῶν ὁποίων σὺν τῷ χρόνῳ διὰ εἴδους χρεωλυσίου νὰ δύνανται νὰ γίνουν καὶ ἰδιοκτῆται τὰ μέλη τῆς Συνεργατικῆς.

Ὁ νέος Συνεταιρισμὸς κατέκτησεν ἤδη καὶ δικαίως τὰς συμπαθείας τῆς γαλλικῆς κοινωνίας ἡ ὁποία βλέπει μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι μερὶς ἐργατικωτάτη τοῦ πληθυσμοῦ της θέλει ἀπαλλαγῇ τοιουτοτρόπως ἐκ τῶν στενοχώρων καὶ ἀνθυγιεινῶν πολλάκις κατοικιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἕνεκα ἀνεπαρκείας πόρων ἀναγκάζετο νὰ ζήσῃ.

Σταχυολόγος

Η "ΑΛΗΗΘΕΙΑ,, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ

[Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας]

Κάϊρον 4 Νοεμβρίου

Ἑπόμενος τῇ καθιερωθείσῃ ἀρχῇ, ὅπως τὸ κατ' ἐμὲ κρατῶ ἐνήμερον τὴν φιλτάτην «Ἀλήθειαν» ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀδειῶν, καὶ αὖθις ἐπανέρχομαι εἰς αὐτὸ κατόπιν νεωτέρων πληροφοριῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν· ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Ὁ ἐν Καΐρῳ συνεργάτης καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας»

Ὀλίγαι ἡμέραι παρῆλθον ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἡ προηγουμένη μου ἐπιστολὴ καὶ ἰδοὺ ὅτι σημεῖα τινα τῶν ὑπαινιγμῶν μου ἐκείνων, ἔρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς εἰς ἣν κατεδικάσθη τὸ ζήτημα τοῦτο νεκρώσεως· μὴ ἐπιδειχθείσης ἀντιλήψεως ἀκαιρίας, οὐδὲ ἐξακολουθησάσης τῆς ζέσεως μ. θ' ἧς ἤρχισε ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐνέργεια.

Πρό τινος ἐδημοσιεύθη πρόσκλησις τῆς ἐν τῇ πόλει μας ἑδρευούσης κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐγνωρίζετο τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ὤφειλεν ἕκαστος νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὴν ἐγγράφως τὰ σχετικά του παράπονα διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

Οὐδεὶς ἀτυχῶς ἐφάνη συμμορφούμενος πρὸς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, ἧς τὸ μέτρον ὑπῆρξεν προφανῶς οὐχὶ πολὺ εὔστοχον γνωστοῦ ἡμῖν ὄντος ὅτι πολὺ δύσκολον εἶναι τὸ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν δημοσιευομένης προσκλήσεως ὁμογενῆς τῶν ἀπομεμακρυσμένων συνοικισμῶν τῆς λαβυρινθώδους ταύτης πόλεως· ἀλλὰ καὶ τούτου αἰρομένου, δὲν νομίζω ὅτι οὗτος εἶναι ὁ ἱκανοποιῶν τὰς προσδοκίας μας τρόπος πρὸς ἐπιτυχῆ τινα ἔκβασιν.

Ἠδύνατο, ὡς προσφυέστατα ἀπεφήνατο ἡ ὁμόγλωσσος συνάδελφος «Κάϊρον» νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπίσκεψιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων κατὰ συνοικισμοὺς καὶ ὄχι νὰ περιμένῃ δηλώσεις κατόπιν προσκλήσεων, αἵτινες ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δὲν ἀνεγνώσθησαν ὡς προεῖπον.

Ἡ εὐγενὴς προθυμία μεθ' ἧς ἀνέλαβεν ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ τὸ ζήτημα τοῦτο, τιμᾷ πολὺ τὰ ἔντιμα καὶ διακεκριμένα μέλη της καὶ δι' ὅσων γράφω οὐδόλως ἐσκέφθην νὰ θίξω τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὸ ἁγνὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἐν λόγῳ κυρίων, τοῦ κύκλου τῶν ὁποίων σεμνύνομαι ἀποτελῶν ἀριθμὸν φίλιον.

Μία βαθυτέρα ἐν τούτοις ἀντίληψις τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος τῶν ροχῶν, συμβαδίζουσα πρὸς τὴν ὅλην προθυμίαν τῶν εὐγενῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ φέρῃ ἐν αἴσιον ἀποτέλεσμα ἀφοῦ ἀκόμη εὐτυχεῖ νὰ ἔχῃ παράλληλον πρὸς τὰς ἐνεργείας τὴν σοβαρὰν ἀντίληψιν τοῦ Διπλωματικοῦ Πρακτορείου μας, οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου πατριωτικώτατα καὶ μὲ τὸ ἐνδιαφέρον θερμόν, συνέδραμον καὶ συντρέχουσι τοὺς θέλοντας τελεσφόρως νὰ ἐργασθῶσιν.

Τὸ κατ' ἐμέ, δὲν παρακαλίνω οὐδὲ κατὰ γραμμὴν τῶν ἐν τῇ προλαβούσῃ μου ὑποδείξεων. δι' ὧν καὶ μόνων τολμῶ νὰ ἐπαναλάβω, δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τι ἄξιον λόγου, ὅταν θέλῃ τις πράγματι νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους τῶν ἐνδιαφερομένων οἵτινες δέον νὰ ἀποσείσωσι τὸν χρόνιον λήθαργόν των, ὅλως διαφορετικὰ ἐνεργοῦντες καὶ ἀπὸ συστήματος ἐπιδιώκοντες τὴν βελτίωσιν τοῦ βιωτικοῦ αὐτῶν πόρου.

Ἂς ἐργασθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ λίαν ἐσκεμμένως ἐὰν θέλωσι νὰ μὴ ἀναμιμνησκώμεθα ἀκουσίως τὴν Ἰουδαϊκὴν φυλὴν ὁλοφυρομένην ὑπὸ τὰ τείχη τῆς καταστραφείσης Ἱεριχοῦς, καὶ ἵνα μὴ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μᾶς ἀπειλῇ τὸ φάσμα, ὅτι δὲν εἴμεθα μακρὰν τῆς μοιραίας ἡμέρας καθ' ἣν ἡ λέξις «ἐμπορικὴ Αἴγυπτος» θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας λέξις ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀνάμνησιν μόνον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν· ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΑΚΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ "ΑΡΗΝ,,

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Μιὰ ὥμορφη μέρα ἐβγήκαμε νὰ βροῦμε τὸ ἀεροπλοῖόν μας ἀποφασίσαντες νὰ τὸ κινήσουμε γιὰ τὴν πατρίδα. Ἡ γυναῖκά μου μὲ ἐβοήθησε νὰ μπῶ μέσα στὸ πλοῖον καὶ σὰν προχώρησα λιγάκι νὰ βάζω εἰς κίνησιν τὲς μηχανές, μ' ἔσπρωξε πίσω δίδοντάς με νὰ καταλάβω ὅτι ὁ καπετάνιος τοῦ καραβιοῦ ἦτο αὐτή. Νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, αὐτὴ μ' ἔσπρωξε σὰν λιγάκι ἄγρια, καὶ λίγο νὰ πέσω κάτω ἀπὸ τὸ πλοῖον καὶ ἐπειδὴ ὁ πλησιέστερος πλανήτης κάτωθέν μας ἦτο μακρυὰ τοὐλάχιστον δέκα χιλιάδες μίλλια, εἶναι πολὺ φανερὸν ὅτι ἂν ἤθελε πέσῃ θὰ ἔκαμε μία τοῦμπα σὰν ὄχι πολὺ μικρὰ προτοῦ πέσω σὲ κάτι τι στερεό.

Ἡ γυναῖκα, μου ἂς ποῦμε τὴν ἀλήθεια, δὲν πῆρε νὰ κυβερνήσῃ τὸ πλοῖον ἔτσι ἀπὸ ματαιοδοξία. Ἐνόησα ἀμέσως ὅτι αὐτὴ ἐγνώριζε πολὺ περισσότερο ἀφ' ὅσον ἐφανταζόμουνα νὰ πλεύσῃ μὲ ἀεροπλοιον.

Ὄχι μοναχὰ διεύθυνε ἴσια τὸ πλοῖον πρὸς τὴν Γῆν, ἀλλὰ καὶ πρόσεχε πολὺ καλὰ μὴ καὶ πάθῃ τίποτε ἀπὸ τὰ ποικίλα πράγματα τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην βρίσκει κανεὶς πέφτοντα ἀνάμεσα στὸν ἀέρα ὅπου ὑπάρχει τόσος τόπος νὰ ρίψῃ κανεὶς ὅτι θέλει. Ἔτσι, λόγου χάριν περνόντας δίπλα τοῦ πλανήτου Δία, ἕνας κύριος ἐκεῖ ἀπάνου ἔρριψε τὸ ἀποσίγαρό του Ἐπειδὴ καὶ ἔκαιεν ἀκόμα, θὰ θέλαμε ἴσως ἐνοήσῃ τὰ ἀποτελέσματα τούτου ἐὰν ἤθελε πέσῃ ἀπάνου εἰς τὴν ἀποθήκην μας τοῦ γάζι· ἀλλ' ἡ γυναῖκά μου ἐκατάλαβε ἀμέσως τὸν κίνδυνο, καὶ ἀστραπηδὸν μὲ μιὰ βόλτα ἔβαλε τὸ πλοῖον σὲ ἀσφάλεια. Ἐπειδὴ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐξαρτόμουνα ἀπὸ τοὺς κόπους της γιὰ τὸ καθημερινὸ ψωμί μου, αἰσθάνθηκα μεγάλην χαρὰν ποῦ εἶχα βαλθῇ σὲ τόσο ἀξιαζούμενα χέρια, ποῦ μὲ ἀσφαλίζανε τὸ μέλλον μου.

Καθὼς ἐπλησιάζαμε τὴν γῆ, ἡ γυναῖκα μου ἐγύρισε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τῆς πῶ ποῦ εἴχαμε νὰ κατεβοῦμε. Ἔτσι ἐπέσυρα τὴν προσοχήν της σὲ μιὰ μικρὰ γωνία ποῦ ἦτο στὴν φλοῦδα ἀπάνω τῆς γῆς καὶ τῆς εἶπα ὅτι ἦτο τὸ «Ἡνωμένον Βασίλειον». Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ ὧρες, κατεβήκαμε στὴ μικρή μου πατρίδα Ταύτιγγ.

Ἐπειδὴ ἡ γυναῖκά μου εἶναι αὐτὴ ποῦ κερδίζει τώρα τὸ ψωμί, ἐγὼ ἀπεσύρθηκα ἀπὸ τὴ δουλειά μου τὴ συγγραφική. Τώρα αὐτὴ καταγίνεται νὰ τελειώσῃ τὰς σπουδάς της στὴν ἀγγλικήν, καὶ εἰς τὴν μελέτην της τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Σὲ λίγες μέρες μοῦ εἶπε, θὰ ἀρχίσῃ νὰ ρίξῃ κάτου λίγας ἐντυπώσεις της, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ κάμω παρὰ νὰ διορθώσω τὴν ὀρθογραφίαν, καὶ νὰ σουλατσάρω ξοδεύοντας σὲ τσιγάρα καὶ μπύρα ὅσα λεπτὰ θελήσῃ νὰ μοῦ δώσῃ. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ πῶ ὅτι σὲ πολλὰ πράματα, τὰ κοινωνικὰ συστήματα τοῦ Ἄρεως εἶναι πολὺ πλέον προχωρημένα ἀπὸ τὰ δικά μας.

Τέλος

Σ. Α. Πρὸς τοὺς ἀκολουθήσαντας μὲ τόσην τέρψιν, τὸ χιουμοριστικὸν ταξεῖδι, ἀγγέλλομεν ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιεύσωμεν τὰς ἐντυπώσεις μιᾶς κυρίας ἀπὸ τὸν Ἄρην.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΚΑ·Ι·ΜΟΙ ΑΠ' ΤΑ ΞΕΝΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἐρμιὰ τριγύρω· ἡ καταχνιὰ τὴ χαραυγούλα πνίγει.
Ψηλὰ στοῦ τρόμου τὸ βουνὸ τὸ χιόνι καὶ στὰ πόδια
Θρηνεῖ μιὰ βρύση... καὶ περνῶ καὶ ἡ παγωνιὰ μὲ ζώνει.
Μι' ἀχτῖνα δὲν κρυφογελάει μηδὲ πετάει πουλάκι,
Μόνο ἡ σιγὴ ξαπλώνεται κ' ἡ βουβαμάρα ὑψαίνει...
Ξυπνῆστε ἀπὸ τὸν ὕπνο σας, ἀγέρηδες κι' ἀνέμοι
Καὶ τὶς βουβὲς δεντροκορφὲς σαλέψτε· κυπαρίσσια
Στενάξτε, ἀναστενάξτε, βαριομυρολογῆστε.
Κ' ὑψῶστε μιὰ παράκληση, μυριοπαρακαλῶ σας,
Κ' ὑψῶστε μιὰ παράκληση, νὰ γίνῃ καλωσύνη
Νὰ λάμψῃ ὁ ἥλιος στὰ βουνὰ κ' ἡ ξαστεριὰ στὰ οὐράνια,
Νἀρθῇ στὸ νοῦ μου ἡ Ἀττικὴ πεντάμορφη γαλήνη,
Νἀρθοῖνε τὰ ματάκια της νἀρθοῖν καὶ τὰ μαλλιά της.

Ἐλβετία Τρυγητὴς 1907.

ΤΑΞΙΔΙΑΡΙΚΑ ΦΙΛΙΑ

Ἰτιὰ γυρτὴ στὰκρόλιμνο, στὴν πράσινη γαλήνη,
Οἱ ὡραῖες δροσιές, ποὺ τρέμουνε στὶς ἄκρες τῶν κλαδιῶν.
Δὲν εἶναι ἡ θλίψη τοὐρανοῦ, δὲν εἶναι τῆς αὐγούλας
Τὰ χάδια, τὰ χαμόγελα δὲν εἶναι τῶν πουλιῶν

Εἶναι τὰ ταξιδιάρικα παρθενικὰ φιλιά της..
Κ' ἦρθαν σὲ σὲ ζητῶντας με γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν.
Ἀπὸ μακριά, μακρύτατα, μοῦ τἄστειλεν ἐκείνη.
Ὤ, κράτησέ τα κ' ἔρχομαι κι' ἂς μὴ μ' ἀποζητοῦν.

ΛΕΑΝΤΡΟΣ Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

— Ὁ Γίγας καὶ ὁ Νάνος.

Ὁ περίφημος ἀοιδὸς Λαπλὰς ἦτο εὔσωμος καὶ παχὺς εἰς τὸ ἔπακρον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμπόδιζε τὸν φοβερὸν κολοσσὸν νὰ δίδῃ χάριν καὶ χρωματισμὸν ἀπερίγραπτον ὅταν ἔψαλλε τ' ἀριστουργήματα τοῦ διασήμου Ἰταλοῦ Τσιμαρέζα.

Κάποτε παρίστανεν εἰς τὸ Λονδῖνον καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἄγγλοι ἐκαυχῶντο διὰ τὸν ἀξιοθαύμαστον στρατηγόν των Θωμᾶν Πάς, τὸν νάνον, αἱ δύο δὲ αὗται προσωπικότητες ἔμενον εἰς τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον.

Μία Ἀγγλὶς κυρία, ἥτις δὲν ἐγνώριζεν τὸν Θωμᾶν Πάς, ὁ ὁποῖος θ' ἀνεχώρει ἀναγκαστικῶς καὶ αἰφνηδίως εἰς Λονδῖνον, ἐπεθύμησε προτοῦ ἀναχωρήσῃ νὰ γνωρίσῃ τὸν περίφημον νάνον.

Καὶ ἔτρεξε πρὸς ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Κατὰ λάθος ὅμως ἐκτύπησεν εἰς τὴν θύραν τοῦ Λαπλάς, ὅστις ἤνοιξεν. Ἡ Ἀγγλὶς ἰδοῦσα τὸν κολοσσὸν ὀπισθοχώρησεν ἔντρομος.

— Ἦλθα νὰ ἰδῶ τὸν Θωμᾶν Πάς, ἐφώναξεν.

— Εἶμαι ἐγώ! ἀπαντᾷ ἀστειευόμενος ὁ Λαπλάς.

— Ἀ! Ὥστε μὲ ἀπάτησαν. Μοῦ εἶπαν πῶς εἶσθε κοντός...

— Εἰς τὸ θέατρον, μάλιστα, κυρία μου, ἀλλ' ὅταν εὑρίσκωμαι εἰς τὸ δωμάτιόν μου μεταμορφώνομαι!

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Η ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΚΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΓΚΟΒΑΝΗΣ

Φωτογραφίαι ληφθεῖσαι ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ''Ἀλήθειαν,, ἀπό τοὺς τόπους τῆς καταστροφῆς τὴν ἑπομένην τῆς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ταύτας κώμας ἀτίμου ἐπιδρομῆς τῶν ἐμπρηστῶν καὶ δολοφόνων Βουλγάρων

Ὁ Ἐπίσκοπος Πέτρας Λίμιλιανὸς παραμιθῶν τοὶς Ρακοβίτας

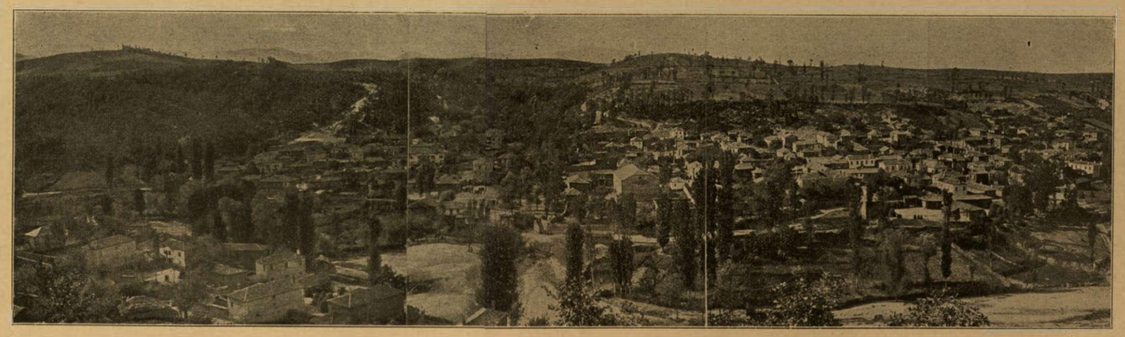

Γενικὴ ἄποψις τῆς Νεγκοβάνης

Οἱ Ρακοβῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων

ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ πένθιμος καὶ ὀδυνηρὰ ἡ σελὶς αὕτη τῆς σημερινῆς «Ἀληθείας». Τὸ Ράκοβον πυροπολούμενον ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων. Οἱ Ρακοβῖται τεθλιμμένοι καὶ θρηνοῦντες ἐπὶ τῶν πυρικαύστων ἐρειπίων τῶν οἰκιῶν των. Ἡ ὑπέροχος εἰς τραγικὸν μεγαλεῖον κὶ ἀπαράμιλλον ἐθνικὸν ὕψος καὶ ἔκπαγλον θρησκευτικὸν κάλλος εἰκὼν τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρας παρηγοροῦντος τοὺς Ρακοβίτας! Ὦ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ ζωή! Μάτην οἱ ἐχθροὶ προσπαθοῦν νὰ Σὲ καύσουν καὶ Σ' ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς! Αὐτοὶ τυφλώνονται καὶ καίονται! Ἔκαυσαν τὸ Ράκοβον ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχήν. Ὄχι τὴν ψυχὴν τῆς Νεγκοβάνης. Νέον ὡραιότερον Ράκοβον θὰ ἀνεγείρῃ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή. Καὶ νέαν θὶλ ευσαν Νεγκοβάνην! Ἡ «Ἀλήθεια» σημνύνεται ὅτι πρώτη καὶ μόνη αὐτὴ ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν φύλλων δημοσιεύει εἰς τὰς στήλας της τὰς ἐξαισίας ταύτας εἰκόνας τὰς παλλο-

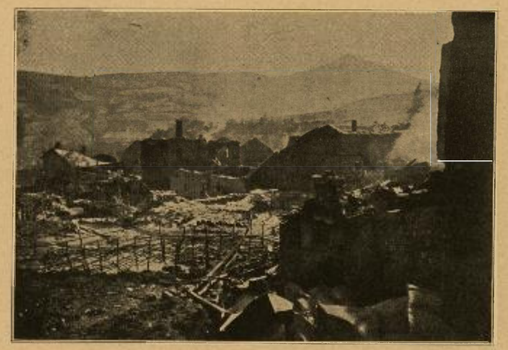

Τὸ Ράκοβον πυροπολούμενον

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΚΕΚΑΣ *ἐκ Μοναστηρίου Ὀρθόδοξος ἐτῶν 68*
Φονευθεὶς ἐν Ρακόβῳ ὅπου μετέβη πρὸς ἐργασίαν

Ἐρείπια Ρακόβου

μένας ἀπὸ τρόμον, ἀπὸ φρίκην, ἀπὸ ὀργὴν καὶ ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀνάνδρων ἐμπρηστῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πίστιν καὶ ἐλπίδα καὶ ἐγκαρτέρησιν καὶ σθένος ψυχῆς καὶ ὑπερηφάνειαν. Οἱ Ἕλληνες ἀποκαλυφθῆτε πρὸ τῆς πυροπολουμένης ἀλλὰ μὴ προδιδούσης τὰ ἱερὰ αὐτῆς ἀλλ' ἐκδικουμένης τοὺς δολοφόνους της καὶ ἐμπρηστὰς Μακεδονίας μας;

Ε. Α.

Η ΝΕΓΟΒΑΝΗ

Ἡ κωμόπολις **Νεγοβάνη** κατέχουσα μαγευτικωτάτην θέσιν μεταξὺ Νεβέσκης καὶ Φλωρίνης κατῳκεῖτο ὑπὸ 950 οἰκογενειῶν Ἀλβανοφώνων Ἑλλήνων, ὑπαγομένη ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν Μητρόπολιν Κοστορίας πολιτικῶς δὲ εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης.

Οἱ κάτοικοι ἀνέκαθεν διεκρίθησαν διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα καὶ τὴν φιλομουσίαν τ ι ν, διατηροῦντες σχολεῖον μὲ 210 μαθητευομένους, καὶ μεγαλοπρεπὲς

ΤΟ ΚΑΕΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΓΚΟΒΑΝΗΣ
Οἱ μαθηταὶ παρατεταγμένοι πρὸ τῶν ἐρειπίων

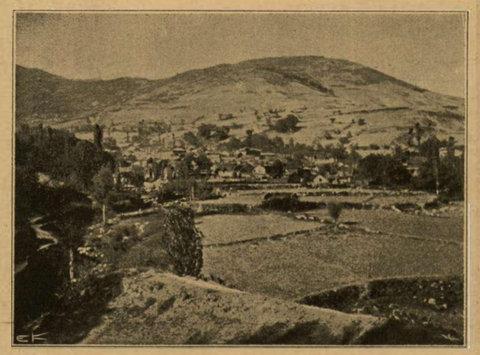

Γενικὴ ἄποψις Ρακόβου μετὰ τὴν καταστροφὴν

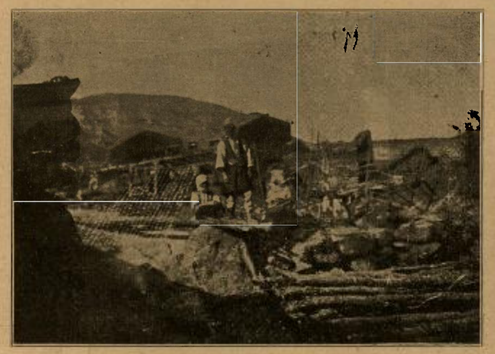

Ἐρείπια Ρακόβου

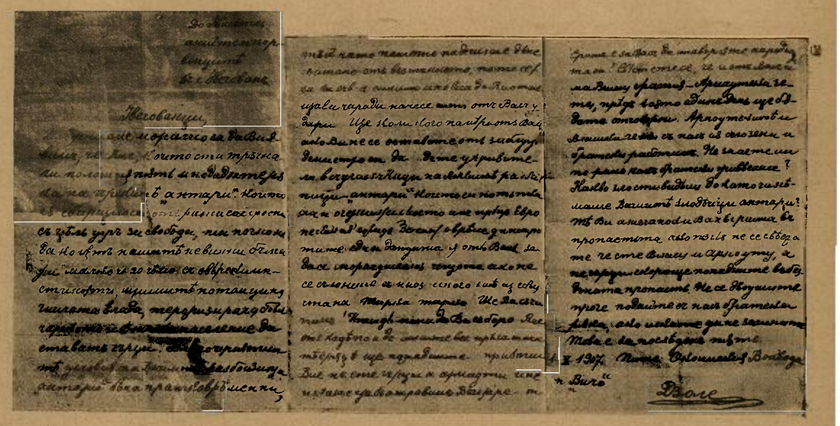

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ ΤΖΟΛΕ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΝΕΓΚΟΒΑΝΗΣ

Ἄλλη μοναδικὴ ἐπιτυχία τῆς «Ἀληθείας» ἡ δημοσίευσις ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀνωτέρω αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχικομιτατζῆ Τζόλε, τὴν ὁποίαν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ φίλους τῶν Βουλγάρων!

Ἴδε μετάφρασιν ὄπισθεν

σχολεῖον, καὶ κατὰ τὴν ψευδεπανάστασιν τοῦ 1903 ὡς ἄλλοι Σπαρτιᾶται ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸ Σχῖσμα λεοντόκαρδοι δὲ διεκρίθησαν εἰς συμπλοκὰς, διὸ καὶ οἱ Βούλγαροι ἐπεδίωκον τὴν καταστροφήν των καὶ τὴν 19Σεπτεμβρίου ἡμέραν τετάρτην καθ' ἣν οἱ ἄνδρες ἔλειπον εἰς τὴν ἀγορὰν Φλωρίνης περὶ τὸ ἑσπέρας ὥρμησαν εἰς τὴν κωμόπολιν περὶ τοὺς 200 λῃσταντάρτας ἐπὶ κεφαλῆς Βουλγάρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀπετέφρωσαν 23 οἰκίας καὶ 32 ἀχυρῶνας.Ἐφόνευσαν δὲ 13 γυναῖκας καὶ 3 μικρὰ παιδία.

Ἡ ὁλικὴ ζημία ἀνέρχεται εἰς 1600 λίρας.Οἱ Βούλγαροι θὰ ἀπετέφρωνον ὁλόκληρον τὴν κωμόπολιν ἐὰν αἱ γυναῖκες μετὰ τεσσάρων δεκαεξαετῶν νεανίων δὲν ἐπετίθεντο διὰ τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων φονεύσασαι 25 λῃσταντάρτας.

ΤΟ ΡΑΚΟΒΟΝ

Τὸ Ράκοβον κωμόπολις ἀριθμοῦσα 140 οἰκίας καὶ 270 οἰκογενείας ὑπήγετο ἐκκλησιαστικῶς μὲν εἰς τὴν Μητρόπολιν Πελαγωνείας πολιτικῶς δὲ εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης ἧς δύο ὥρας ἀπεῖχε, κωμόπολις ἥτις ἐμμένουσα ἀραδάντως εἰς τὰ πάτρια προὐκάλει τὴν μῆνιν τῶν λυσσαλέων ἐπιδρομέων Βουλγάρων. Οὗτοι ἀποφασίσαντες τὴν καταστροφὴν,ἀφοῦ μάτην προσεπάθησαν νὰ δελεάσωσι τοὺς Ρακοβίτας, συναθροισθέντες περὶ τοὺς 300 ἐπετέθησαν τὴν 9 Ὀκτωβρίου περιβεβλημένοι στρατιωτικὴν στολήν.Καθ'ὁδὸν ἐφόνευσαν διὰ λογχῶν τὸν 40 ἐτῶν Ν.Γεωργίου καὶ ἀγροφύλακα Ἰ.Δημητρίου ἐτῶν 30.Τοὺς φόνους τούτους ἰδὼν χωρικὸς ἔσπευσεν εἰς τὴν κωμόπολιν καὶ εἰδοποίησε τοὺς κατοίκους οἵτινες ἐξῆλθον τῆς πατρῴας γῆς ἵνα διαφύγωσι κίνδυνον βεβαίου θανάτου.

Οἱ κομῖται μετ' ἀλλαλαγμῶν εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ ἐπὶ πέντε ὥρας ἐλεηλάτουν καὶ ἐπυρπόλουν, ἀφίσαντες μόνον 25 μικρᾶς καλύβας ἐκ τῶν 140 οἰκιῶν, ἐφόνευσαν δὲ καὶ τὸν ἐκ Μοναστηρίου κτίστην Γεώρ Γκέκαν ἐτῶν 68, κατελθόντα τῆς στέγης ἐφ' ἧς εἰργάζετο καὶ ἐτραυμάτισαν τὸν Σ. Χρήστου καὶ Ἀ. Στοϊάνου καὶ καὶ ἔκαυσαν ζῶντας τὸν Ἠλίαν Νικολάου ἐτῶν 85 καὶ τὴν γυναῖκα Τ. Δημητρίου.

Καὶ θὰ ἐφόνευον πολλοὺς ἂν μὴ ἔσπευδεν ὁ Καπετὰν Παῦλος Ρακοβίτης μὲ 5 ἄνδρας ὅστις κατώρθωσε νὰ τοὺς ἐκδιώξῃ φονεύσας τινὰς, ἐξ ὧν τὰ δύο πτώματα εὑρέθησαν ἐντὸς καὶ δύο παρὰ τὸν Γέρμαν.

Τὴν ἑπομένην μετέβη ἐπὶ τόπου ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Πελαγωνείας Ἐπίσκοπος Πέτρας Κος Κος Αἰμιλιανὸς ὅστις ἔστη πρὸ σπαραξικάρδου θεάματος παραμυθῶν τοὺς χωρικοὺς πρὸ τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων θρηνοῦντας τὴν καταστροφὴν ἣν ὑπέστησαν ὑπὸ τῶν αἱμοχαρῶν τίγρεων.

Μ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ἡ μετάφρασις τῶν κυριωτέρων περικοπῶν τῆς ὡς ἄνω δημοσιευομένης ἐν βουλγαρικῷ πρωτοτύπῳ ἐπιστολῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΠΑΣΤΑΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΕΝ ΦΛΩΡΙΝΗ

Πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀξάδες
Καὶ τοὺς Προεστοὺς τοῦ χωρίου Νεγόβανη

Εἴμεθα ἠθικῶς (sic) ὑποχρεωμένοι νὰ σᾶς τὸ δηλώσωμεν, ὅτι βαίνετε τὴν σκολιὰν ὁδόν. Ἐτείνατε χεῖρα πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀντάρτας, συρφετὸν ἐκ διαφόρων στοιχείων, ἐργαζόμενον δῆθεν ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο πράττοντα ἢ νὰ σφάζῃ ἀθώους Βουλγάρους, μικροὺς καὶ μεγάλους, μὲ θηριώδη ἔνστικτα, αὐτοὶ οἱ ὑποτιθέμενοι ἀπόγονοι τῆς σεσηπυίας Ἑλλάδος ἐτρομοκράτησαν καὶ Βουλγάρους καὶ Βλάχους, ἵνα καταστήσωσιν αὐτοὺς Ἕλληνας.Αἱ εὐνοϊκαὶ διὰ τοὺς ὑμετέρους λῃστὰς «ἀντάρτας» περιστάσεις διήρκεσαν ἐπ' ὀλίγον χρόνον μόνον· τὸ ἰδικόν μας ἔθνος διετέλει συντετριμένον ἕνεκα τῆς ἐπαναστάσεως, ἤδη ὅμως ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκδικούμενον διὰ τὰ κατενεχθέντα αὐτῷ κτυπήματα. Θὰ σφάξῃ ὄντινα ἐξ ὑμῶν συνηντήσῃ. Τὸ ταχύτερον ἀποστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἀντιπροσωπείαν ἵνα συνεννοηθῇ μεθ' ὑμῶν, θὰ προξενηθῇ ὑμῖν μέγα κακόν Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς θὰ σᾶς καταστρέψωμεν. Οὐδεὶς τόπος θὰ σᾶς χωρέσῃ.....Ἐὰν δὲν ἀναλογισθῆτε, ὅτι εἶσθε Βλάχοι καὶ Ἀλβανοι καὶ ὄχι Ἕλληνες, θὰ κρημνισθῆτε ταχέως εἰς τὴν ἄβυσσον. Μὴ διστάσητε λοιπόν. Τείνατε χεῖρα ἀδελφικὴν πρὸς ἡμᾶς ἐὰν δὲν ἐπιθυμῆτε τὴν ἀπώλειάν σας. Ταῦτα διὰ τελευταίαν φοράν.

1/10/1907 Ὄρος Βίτσο

(ὑπογρ.)

Ὁ Ἐπαρχιακὸς ἀρχηγὸς **Τζόλε.**

ΕΝ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ - ΣΤΑΦΙΣ - ΚΡΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΟΠΟΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἡ βάσις ἐφ' ἧς κυρίως στηρίζεται τὸ ἔργον τῆς Προνομιούχου Ἑταιρίας πρὸς ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος, ἔγκειται οὐχὶ τόσον εἰς τὴν αὔξησιν αὐτῆς ἐντὸς τῶν ἤδη γνωστῶν καὶ ἡνεωγμένων ἀγορῶν, ὅσον εἰς τὸ ἄνοιγμα καὶ τὴν δημιουργίαν νέων τοιούτων. Ἔχει ὑπολογισθῇ ἐκ στατιστικῶν ἃς ἐξεπόνησεν ἡ Ἑταιρία ὅτι παρὰ τῇ ἀγγλοσαξωνικῇ φυλῇ ἰδίως εὑρίσκει θερμὴν ὑποδοχὴν τὸ προϊὸν τῆς σταφιδομπέλου. Ἡ κατανάλωσις ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Ἀγγλίας φθάνει τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης καταναλώσεως, τοῦ ὑπολοίπου κατανεμομένου κατὰ τὸ πλεῖστον πάλιν εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς φυλάς, εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Ἀμερικανικὰς Πολιτείας. Ὅπου εἰσέρχεται σταφὶς πρὸς βρῶσιν ἐκεῖ καὶ Ἀγγλοσάξωνες. Καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἕκαστος Ἀγγλοσάξων χρειάζεται 6 λίτρας κατὰ μέσον ὅρον σταφίδος ἐτησίως

Ἐκ τούτων εὐλόγως γεννᾶται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν ὁ ἤδη περιωρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀγορῶν ἐπεκταθῇ ὅπου πληθυσμὸς Ἀγγλοσαξωνικός, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταναλώσεως θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐπέκτασιν ταύτην. Ἐν Γερμανίᾳ φέρ' εἰπεῖν, εἰσάγεται σταφὶς σήμερον, ἀλλὰ μόνον εἰς κεντρικὰς πόλεις καὶ κατατρώγεται μετ' ἀδηφαγίας. Ἐὰν ἐν Γερμανίᾳ ἐπιδιωχθῶσιν ἀγοραὶ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ οὕτως εἰπεῖν, καὶ παρὰ ταῖς ἐπαρχιακαῖς ἔτι πόλεσιν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χωρία καὶ τὰς κώμας, ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι τὸ προϊὸν θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς, διότι φαίνεται ὅτι ἐκ φυσιολογικῆς αἰτίας ὡρισμένοι φάρυγγες καὶ ὡρισμένοι οἰσοφάγοι, εὑρίσκουσι τέρψιν εἰς τὸ προϊὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς στόμαχος δὲν καταδέχεται κἂν νὰ δοκιμάσῃ.

Ἀλλὰ ἐν Ἀμερικῇ ἰδίως παρέχονται μέγισται ἐλπίδες ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θεωρίας ταύτης. Εἰς μίαν ἢ δύο Ἀμερικανικὰς ἐπαρχίας καταναλίσκονται ἐτησίως περὶ τὰ 40 ἑκατ. λιτρῶν σταφίδος.Τὰ 9/10 τῆς Συμπολιτείας ἀγνοοῦσι σχεδὸν τὴν σταφίδα. Καὶ εἶνε σχεδὸν ἀμιγὴς ἢ ἀφωμοιωμένος ὁ Ἀγγλοσαξωνικὸς πληθυσμός, καὶ ἡ στατιστικὴ ἐπὶ τῶν καταναλισκουσῶν σήμερον ἐπαρχιῶν δίδει ἐπίσης τὴν προαναφερθεῖσαν ἀναλογίαν.

Διὰ τοῦτο ἐκεῖ ἐστράφη κατὰ πρώτην ἀρχὴν ἡ προσοχὴ τῆς Ἑταιρείας. Νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σταφίδα εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς πληθυσμούς, νὰ τὴν γνωρίσῃ εἰς αὐτούς, νὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὴν δοκιμάσωσιν. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀλλοῖον. Ὁ κάτοικος τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου θὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν κατανάλωσιν τὸν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ὁ κάτοικος τοῦ Σικάγου ἢ μιᾶς οἱασδήποτε πόλεως ἢ κώμης τῆς Βρεττανικῆς Ἀμερικῆς, δὲν θὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ὅστις φαίνεται διέπων τὸν ἀγγλοσαξωνικὸν στόμαχον.

* * *

Διὰ τοῦτο παρὰ τὸ Πρακτορεῖον ὅπερ ἵδρυσεν ἐν Λονδίνῳ ἡ Ἑταιρεία, ἵδρυσε καὶ εἰδικὴν ἑταιρείαν διαφημίσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ.Διέσπειρεν οὕτω καὶ ἔχει ἤδη ἐν διασπορᾷ καθ' ὅλον τὸ ἀμερικανικὸν ἔδαφος σταφιδαποστόλους. Οὐχὶ ὑπὸ τύπον ὑπαλλήλων ἢ μισθωτῶν. Ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ἀμφίβολος καὶδὲν θὰ προϋπέσχετο τὴν δραστηριότητα ἣν ἀπαιτοῦσι τοιαῦται ἐργασίαι. Ἡ Ἑταιρεία ἠμερικάνισε—ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπεται ἡ λέξις καὶ εἰς τοῦτο. Καὶ ὠργάνωσε τὴν ὑπηρεσίαν της κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν τῆς δαπάνης. Διότι ἡ σύμβασις αὐτῆς μὲ τὴν ἑταιρείαν ἣν ἵδρυσε καὶ εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καθορίζει ἀμοιβὰς δι' αὐτὴν καὶ ὑποχρεώσεις διὰ τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρείαν μόνον ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως. Ἐλήφθη δηλ. ὡς ἐλάχιστον ὅριον καταναλώσεως, τὸ σήμερον εἰσερχόμενον εἰς Ἀμερικὴν καὶ καταναλισκόμενον ποσὸν σταφίδος, κατά τι ηὐξημένον. Ἐφ' ὅσον τὸ ὅριον τοῦτο—ἐξηκριβωμένον ἐκ τῶν ἐπισήμων πινάκων τῶν ἀμερικανικῶν τελωνείων—δὲν αὐξάνει, ἡ ἱδρυθεῖσα Ἑταιρεία τῆς διαφημίσεως, παρ' ὅλας τὰς δαπάνας εἰς ἃς θὰ ὑποβληθῇ, οὐδεμίαν ἔχει νὰ προσδοκᾷ ἀμοιβὴν ἢ κέρδος. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας πρὸς ἀμοιβὰς ἄρχονται ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ κατανάλωσις ὑπερβῇ τὸ τεταγμένον ὅριον καὶ καθορίζονται πρὸς δραχμὰς τόσας κατὰ τόννον ἐπὶ πλέον καταναλωθησομένης σταφίδος. Ἐὰν π.χ. τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡ ἐν Ἀμερικῇ κατανάλωσις παρουσιασθῇ ἀντὶ 18 χιλ. τόννων εἰς ὅσας ἀνέρχεται ἐφέτος, 20, τότε διὰ τὴν διαφορὰν τῶν 2 χιλ. τόννων ἡ Προνομιοῦχος θὰ πληρώσῃ ὡς ἀμοιβὴν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν διαφημίσεων τὸ Α. ἐκ τῶν προτέρων συμπεφωνημένον ποσὸν κατὰ τόννον. Ἐὰν μή, ἡ Ἑταιρεία δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ τίποτε.

Ἡ ὑλικὴ θυσία εἰς ἣν ὑποβάλλεται ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρεία οὕτως, εἶναι εὐνόητος. Διότι διὰ τὰς ἀμοιβὰς αὐτὰς θυσιάζει ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἐξ 7 δραχμῶν δικαίωμά της, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς καταναλώσεως. Ἀλλὰ σκέπτεται εὐρύτερον καὶ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ αὔξησις καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς σταφίδος, εἶνε ὁ σκοπὸς καὶ ὁ προορισμός της καὶ εἰς τοῦτον δέον νὰ ἀποβλέψῃ, ἀναμένουσα ἐκ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ, νὰ συγκομίσῃ τὰ εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν ἀναγκαιοῦντα ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ ὠφέλη.

* * *

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ τὰς αὐτὰς συμφωνίας καὶ συμβάσεις, καταρτίσασα τὸ ἔργον της καὶ διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τὴν Αὐστραλίαν, ἐστράφη ἤδη καὶ πρὸς ἕτερον κολοσσιαῖον ἐγχείρημα καὶ ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς σταφίδος εἰς δύο ἀπεράντους πληθυσμούς :

Τὸν Ρωσσικόν.

Τὸν Ἰαπωνοκινεζικόν.

Καὶ αἱ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐνέργειαι καὶ προσπάθειαι αὐτῆς, φέρουσαι μᾶλλον πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν πρὸς τὸ παρὸν χαρακτῆρα, ἢ ἐμπορικὸν, παρέλκει χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς δημοσιότητα. Οἱ παρακολουθοῦντες ὅμως αὐτὰς, δὲν θεωροῦσιν ἀδύνατον τὴν εὐνοϊκὴν λῦσιν τοῦ ζητήματος, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον καὶ τὸ Κράτος συναισθανθῇ τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκ τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς τοῦ προϊόντος μας τούτου ἐν Ρωσσίᾳ. Διότι δασμολογικῶς μόνον νὰ ἀρεθῇ ἡ σταφὶς ἐλευθέρα διὰ τὴνΡωσσίαν καὶ τὸ ζήτημα τῆς καταναλώσεως αὐτῆς ἐν τῇ ἀπεράντῳ αὐτοκρατορίᾳ εἶνε λελυμένον. Διότι προσδοκᾶται καὶ ἀναμένεται οὕτως εἰπεῖν ἡ σταφίς μας ἐκεῖ, διὰ νὰ καταφαγωθῇ λαιμάργως καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς μυρίας ἀνάγκας. Ἀλλ' ἂς εἴπομεν νὰ ἀρεθῇ δασμολογικῶς νὰ εἰσέλθῃ. Ὁ κ. Ζ. Μάτσας ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας, ὁ ἀκαταπόνητος ἐν παντὶ, ἔσχεν ἤδη μακρᾶς μετὰ ἐπισήμων ἐν Ρωσσίᾳ συνεννοήσεις, μεταβὰς καὶ μέχρι Πετρουπόλεως. Αἱ ἐνέργειαι μετετοπίσθησαν ἤδη ἐδῶ, ἐνθαρυνόμεναι ἐκεῖθεν καὶ τὸ ἀπευθυνθὲν ἐσχάτως πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς Ἑταιρίας, δὲν ἦτο ξένον τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἐνθαρρύνσεων.

Ἀλλ' εἴπομεν. Εἶνε ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ ζήτημα Κράτους. Καὶ Κράτος, ἀτυχῶς, σκεπτόμενον καὶ βουλευόμενον τὰ δημόσια συμφέροντα, δὲν ἔχομεν. Ἔχομεν Κράτος εἰσπράξεως φόρων, ἀλλὰ Κράτος ἀφορῶν εἰς τὴν τόνωσιν τῶν ἐθνωφελῶν ζητημάτων, δὲν ἔχομεν. Αὐτὸ τοῦτο τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος ἐν Ρωσσίᾳ ἐχάθη ἄλλοτε ἐξ ἐλλείψεως νοῦ. Καὶ σήμερον ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἔχομεν ἐν Κράτος ἀμφισβητοῦν εἰς τὴν Προνομιοῦχον Ἑταιρίαν τὸ δικαίωμα τῆς δαπάνης ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως, μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὸν φόβον μὴ τυχὸν χασῇ ἐν πιθανὸν εἰσόδημά του ἐκ500 χιλιάδων δραχμῶν. Κράτος τὸ ὁποῖον συζητεῖ σοβαρῶς ἐὰν ἡ Ἑταιρία πράττει καλῶς δαπανῶσα διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος 20 χιλιάδας λίρας ἐτησίως, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ σοκολάται τοῦ Menier καὶ τοῦ Gailler καὶ τὰ καταπότια τοῦ Πίγκ καὶ τὰ παξιμαδάκια Huntley, δαπανῶσιν ὁλόκληρα ἑκατομμύρια κατ' ἔτος διὰ νὰ διαδώσωσι τὸ εἶδος των. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐθνικὸς ἐγκέφαλος, ὁ δημιουργὸς τοῦ σημερινοῦ περιβαλλοντος ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως.

* * *

Διὰ τὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ Κίνᾳ εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος,ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὸ μεγαλύτερον τῶν ἐγχειρημάτων της, οὗτινος ἡ ἐπιτυχία θὰ σημειώσῃ τὴν τελικὴν νίκην της. Τὸ ἐγχείρημα εἶνε κολοσσιαῖον. Νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὰς ἀγορὰς ἑνὸς ἄλλου, ἄλλης φυλῆς, ἄλλης φύσεως, ἄλλων συνηθειῶν λαοῦ καὶ νὰ εἰσαγάγῃς εἰς τὴν *Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα* ἓν προϊόν, εἶνε τι κολοσσιαίας συλλήψεως καὶ ἐνεργείας ἔργον. Ποῦ στηρίζηται, ἐπί τίνος ψυχολογικῆς ἢ φυσιολογικῆς ἐρεύνης τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἰς ὃν θὰ ἀπευθυνθῇ; Ἐπὶ οὐδενὸς καὶ ἐπὶ τῶν πάντων. Τὸ ἐθνικόν του φαγητὸν τὸ ρίζι, τὸ τρώγει ὁ Ἰάπων μὲ τὴ ζάχαρι· θὰ θελήσῃ νὰ τὸ φάγῃ μὲ σταφίδα ; Εἶνε μιμητὴς τῶν Ἀγγλικῶν ἠθῶν καὶ ἀρέσκεται, τεϊοποτῶν, εἰς τὰ κέϊκ καὶ τὰς πουδίγκας καὶ τὰ πλούμ—πούτιγκ καὶ τὰ ἄλλα ἐδέσματα τὰ ἐκ σταφίδος παρασκευαζόμενα εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ ἡ Ἑταιρία ἐσκέφθη. Ἐὰν ἤνοιγε κανεὶς εἰς τὴν Ὑοκοχάμαν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τὰς Ἰαπωνικὰς λαϊκὰ ἑστιατόρια καὶ τεϊοποτεῖα καὶ παρεσκεύαζε τὴν Ἰαπωνικὴν ὄριζαν μὲ σταφίδα, καὶ κέϊκ καὶ πουδίγκας μὲ σταφίδα καὶ τὰ παρεῖχον εἰς τὸν λαὸν εὐθηνὰ τὰ εἴδη, δὲν θὰ εὕρισκε τοὺς Ἰάπωνας προθύμους;

Μία καταφατικὴ ἀπάντησις δὲν θὰ ἐσήμαινεν ἀσήμαντα καὶ μικρά. Διότι σταφὶς εἰσαγομένη πρὸς βρῶσιν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, θὰ ἤνοιγε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Κίναν. Καὶ ἡ σταφὶς μας εἰσαγομένη εἰς τὴν Κίναν ἕκαστος ἐννοεῖ τί θὰ ἐσήμαινεν, ἀφ' οὗ διὰ τὸ προϊὸν αὐτὸ τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον, θὰ ἐλάμβανον ἐνδιαφέρον τὰ 400 ἑκατομμύρια τῶν Κιτρίνων τῆς Ἀσίας.

* * *

Καὶ ἰδοὺ ποῦ εἶνε ἐστραμμένη νῦν ἡ προσοχὴ τῆς Ἑταιρίας καὶ τί μελετᾷ καὶ εἰς ποῖον ὁρίζοντα ἔχει στρέψει τὰ σχέδιά της. Ὠργάνωσε τὴν Ἀμερικὴν, τὴν

Γερμανίαν, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Αἴγυπτον. Ἔθηκεν ἐπὶ τάπητος τὴν Ρωσσίαν, καὶ μελετᾷ τὴν Ἰαπωνίαν.

Ἀλλὰ θὰ τὸ πιστεύσητε; Σταματᾷ προσωρινῶς τοὐλάχιστον, ἕως ὅτου ἐκκαθαρίσῃ τὴν θέσιν της, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς δαπάνης τῆς διαφημίσεως, μὲ τὸ **Κράτος**. Διότι τὸ **Κράτος** δὲν τῆς ἀναγνωρίζει δικαίωμα νὰ δαπανᾷ ἐτησίως πλέον τῶν 250 χιλ. δραχμῶν δι' ὅλον αὐτὸ τὸ ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦνται χρηματικαὶ θυσίαι. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἓν δικαίωμα ἀπολήψεως ἀπὸ τοὺς Ἰσολογισμοὺς τῆς Ἑταιρίας ἑνὸς ποσοῦ μέχρι 500 χιλ. δρ. ἐρ' ὅσον περισσεύουσιν ἀπὸ τὰ κέρδη. Καὶ τὸ ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτό, ἀφ' οὗ πρὸ παντὸς καὶ πρὸ πάσης δαπάνης τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ αὕτη Κέρδη καὶ Ζημίας ἔτι ἐὰν ἔχῃ ὑποστῇ, τὸ Δημόσιον λαμβάνει κατ' ἔτος προκαταβολικῶς ὡς φόρον τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμὰς (ἀριθμὸς 4.000.000). Καὶ λοιπὸν διὰ νὰ μὴν τύχῃ κάποτε ἐξ αἰτίας τῶν δαπανῶν τῆς διαφημίσεως καὶ δὲν περισσεύσουν αὐταὶ αἱ 500 χιλιάδες, ὁ κ. Σιμόπουλος, δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Ἑταιρίαν δικαίωμα νὰ ἐξοδεύσῃ παρὰ μόνον 250 χιλ. δρ. κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀρυόμενος αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ μίαν κακοδιατυπωμένην διάταξιν τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας συμβάσεως.

Ὁ ἀναγνώστης ἂς κρίνει.

Σταματᾷ διὰ τοῦτο ἡ Ἑταιρία εἰς τὰς ἐνεργείας της ἕως ὅτου ἐκκαθαρίσῃ τὸ ζήτημα. Διότι ἐφ' ὅσον ὁριστικῶς ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Κράτους, ἡ Ἑταιρία δὲν δύναται παρὰ νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ εἰσπράττῃ τὰ εἰσοδήματά της—οὐχὶ εὐκαταφρόνητα—καὶ νὰ μοιράζῃ κέρδη μὲν ἑκατομμυρίων εἰς τοὺς Μετόχους της, νὰ δίδῃ δὲ τὰς περιφήμους 500 χιλ. εἰς τὸ Κράτος ἐφ' ὅσον περισσεύουσιν.

Ἡ Βουλὴ εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὅσοι βουλευταὶ θέλουσιν, ἂς προσέξωσιν εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς καὶ ἂς ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν εὐρυτέρας πληροφορίας . . . .

Τὸ ζήτημα κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρει τοὺς . . . . **Ἰάπωνας.**

* * *

Λαμβανομένων ἤδη ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνεργειῶν τῆς Ἑταιρίας πρὸς εἰσαγωγὴν παρὰ τοῖς . . . Ἕλλησι, τῆς σταφίδος, ὡς ὕλης βρωσίμου, καὶ τῶν κολοσσικίων προσπαθειῶν ἃς κατέβαλλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν βιομηχανικὴν τοποθέτησιν τῶν περισευμάτων τῆς σταφίδος, ἐφ' ὅσον ἡ στενὴ κατανάλωσις θὰ ἀφήνῃ τοιαῦτα, σχηματίζεται πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς δράσεως, τοῦ σκοποῦ, καὶ τῆς ἀντικειμενικότητος τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀθορύβως ἀπὸ τριετίας εἶνε ἐγκατεστημένη ἐν μέσῳ τοῦ οἰκονομικοῦ μας ὀργανισμοῦ, μέγας παράγων καὶ συντελεστὴς αὐτοῦ καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μόνον ὅτι ἐντὸς μιᾶς διετίας μὴ συμπεπληρωμένης, ἡ Ἑταιρία κατηνάλωσεν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν εἰς βιομηχανικὰ εἴδη 200 ἑκατομ. Ἐν. λίτρας σταφίδος παλαιᾶς καὶ σεσηπυίας, παρερριμμένης δὲ καὶ μόνον προορισμὸν ἐχούσης νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰσήγαγεν καὶ τὸν τόπον ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατομ. χρυσᾶ φράγκα ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐξησφάλισε τὴν ἐτησίαν βιομηχανικὴν κατανάλωσιν 100 ἑκατ. λιτρῶν παρακρατήματος καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1905 μέχρι σήμερον, ἔχει ἀνυψώσει κατὰ 70 ο)ο τὰς τιμὰς τῆς σταφίδος ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς, ἐν ᾧ ταὐτοχρόνως ἔχει ὑψώσει ποσοτικῶς τὴν κατανάλωσιν κατὰ 5 ο)ο περίπου, ἐὰν ληφθῶσιν ὅλα ταῦτα ὑπ' ὄψει καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ μέτρα τῆς Ἑταιρείας ὑπὲρ τῆς σταφίδος, ἅτινα ἀτελῶς ἀνωτέρω ἐσκιαγραφήθησαν, θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι δικαίως καὶ πατριωτικὸν ἔργον ἐκτελοῦντες, ἠθελήσαμεν νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὸν πολὺν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν κολοσσὸν τοῦτον τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ὡς ὀνμόνον συμβολίζοντα τὴν ἰδέαν περὶ ἧς τῆς ὁποίας δέον νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τοῦ μέλλοντος, ἐὰν θέλωμεν νὰ ὀρθοποδήσωμεν ὡς λαὸς καὶ νὰ δημιουργηθῶμεν ὡς Κράτος.

Ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρεία, ἰδέα εἴτε ὀλίγων, εἴτε πολλῶν, ἀδιάφορον, ἀλλ' ἔργον ὀλίγων, δεικνύει ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἄνδρες ἔχοντες καὶ ὁρίζοντα εὐρύτερον τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων. Εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους, τοὺς ἐθνικῶς ἀλτρουϊστάς, τοὺς μεγαλοϊδεάτας, τοὺς παράγοντας τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς, ἀνήκει ἀμέριστος ὁ ἔπαινος ἀμείωτος ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ φιλόστοργος ἡ προσήλωσις περὶ αὐτούς, τοῦ Ἕλληνος·

Ὁ κ. Ζ. Μάτσας, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς Προνομιούχου Ἑταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος, ἀνήκει ὁριστικῶς διὰ τοῦ ἔργου ὑπὲρ οὗ ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ εἰς τὴν στενὴν ἀτυχῶς, χορείαν τῶν ἀνδρῶν τούτων. *Διὰ τοῦτο ἐπροτάχθη τῆς μελέτης ταύτης ἡ εἰκών του καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπροσωπόληπτος καὶ μόνον τὴν σκοπιμότητα τοῦ ἔργου ἀποβλέπουσα δημοσίευσις τῆς «Ἀληθείας», ἔφερε τὸν λόγον καὶ περὶ αὐτοῦ, διότι τὸ ἔργον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοηθῇ ἄνευ τοῦ ἐργάτου καὶ δημιουργοῦ του.*

Ἕνεκεν τῆς ἐξαιρετικῆς εἰς εἰκόνας ὕλης τοῦ σημερινοῦ φύλλου, ἡ Συνέχεια τῆς «Κριτικῆς τῶν Ἀσκήσεων» καὶ τῆς «Μουσικῆς ἐν Ἑλλάδι» εἰς τὸ προσεχές.

Η ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἀπόπειρα γενομένη πρὸς συνεννόησιν τῶν μερίδων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου Προέδρου ἀπέτυχε, ἀποδεχθέντων τῆς συνεννόησιν τῶν Ραλλικῶν καὶ Δραγουμικῶν ἀρνηθέντων δὲ τῶν Μαυρομιχαλικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κατέδειξεν κραταιὰν ἀκόμη τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ «δυσηρεστημένοι μεταρρυθμισταὶ» οἱ ὁποῖοι τόσον θύρυβον εἶχον κάμει ἐσχάτως περὶ τὸ ὄνομά των ἀπειλοῦντες καταψήφισιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου ἐψήφισαν ὅλοι—πλὴν ἑνὸς ρίψαντας ψηφοδέλτιον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Θεοτόκη—τὸν κ. Ν. Λεβίδην, συγκεντρώσαντα ἐν ὅλῳ ψήφους 97. Ὁ τῆς Ραλλικῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιος κ. Κ. Καραπάνος ἔλαβε ψήφους 33. Καὶ ὁ κ. Κ. Μαυρομιχάλης 19. Ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν ἀπουσιάζον 7. Ἐκ τῶν Ραλικῶν 5. Ἐκ τῶν Μαυρομιχαλικῶν 4. Τὸν κ. Μαυρομιχάλην ἐψήφισεν καὶ ὁ ἀποσκιρτήσας ἐσχάτως ἐκ τῶν τῶν Θεοτοκικῶν τάξεων κ. Φίλιππας βουλευτὴς Λευκάδος καὶ δύο ἄλλοι Θεοτοκικοί, οἱ ὁποῖοι ὑποτίθενται ὅτι εἶνε ὁ κ. Ἱερ. Στάης, ἀδελφὸς τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ καὶ Γ. Πετροπουλάκης βουλευτὴς Γυθείου. Ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ν. Λεβίδης ἀκολούθως καταλαβὼν τὴν προεδρικὴν ἕδραν προσεφώνησεν τὴν Βουλὴν διὰ λόγου εὐγλώττου νεωτερίσαντος πως εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα, διότι ἀναφερθεὶς εἰς τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον ἐξῆρε τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν εὐχηθεὶς καὶ ἐλπίσας ὅτι καὶ ἡ Σύνοδος αὕτη θ' ἀποβῇ ἐπίσης γόνιμος εἰς σοβαρὰν ἐργασίαν ἀνταξίαν τῶν κρισίμων καιρῶν οὓς διέρχεται ἡ Πατρίς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ λοιπῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου ἐκλεγέντων α'. ἀντιπροέδρου τοῦ κ. Θ. Μπασιᾶ, β'. τοῦ κ. Αἰγιαλείδου, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Γάτσου διὰ 50 ψήφων. Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ θὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν. Γραμματεῖς οἱ κ.κ. Κατσίνας, Γκόφας, Παπαϊωάννου, Ζέρβας. Κοσμήτωρ ὁ κ. Λιδορίκης. Ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης οὐδεὶς ἐξελέγη, τοῦ μὲν κ. Καρπετοπούλου λαβόντος ψήφους 50, τοῦ δὲ κ. Καβαλιεράτου 40. Ἡ ἐκλογὴ καὶ τοῦ Ἐφόρου θὰ ἐπαναληφθῇ αὔριον.

* * *

Τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἐσημείωσεν λυπηρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν βουλευτῶν κ.κ. Μιαούλη καὶ Ραδινοῦ. Ὁ πρῶτος καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δεύτερος κατήρχετο τοῦ προεδρείου ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρράπισε, ἐνῷ δεινὸν ὑβρεολόγιον ἀντηλλάσσετο μεταξύ των. Λόγοι φέρονται οἰκογενειακῆς φύσεως μεταξὺ τοῦ κ. Μιαούλη καὶ τοῦ ἐπίσης βουλευτοῦ κ. Ζάππα, μεθ' οὗ συνδέεται στενῶς ὁ κ. Ραδινός. Μονομαχία εὐτυχῶς δὲν ἐγένετο, οὔτε κἂν ἐστάλησαν μάρτυρες, τοῦ κ. Ραδινοῦ καταγγείλαντος εἰς τὰ Δικαστήρια τὸν κ. Μιαούλην.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

— Κοιμᾶσθε μέρα;

Ἡ Σάρρα Βερνὰρ δὲν κοιμᾶται ποτὲ τὸ μεσημέρι. «Νὰ κοιμᾶται κανεὶς τὸ μεσημέρι καὶ νὰ βγῇ ἔπειτα ἔξω»—λέγει ἡ μεγάλη ἠθοποιὸς — εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ἀσφαλέστερα μέσα νὰ ἀρπάξῃ κανεὶς κρυολόγημα.

— Διὰ τὰ ἀδύνατα παιδία.

Τὸ λεπτοφυὲς παιδάκι, ἢ τὸ παιδὶ ποῦ βρίσκεται εἰς ἀνάρρωσιν, θὰ ὠφεληθῇ πολὺ ἐὰν τρίβεται κάθε μέρα μὲ ἐλαιόλαδο. Βάλτε λίγο λάδι εἰς τὴν παλάμην σας καὶ τρίψατε καλὰ τὸ ἀδύνατο παιδί.

—Κηλῖδες χρυσῶν δαντελλῶν.

Γιὰ νὰ καθαρίσετε χρυσὲς δαντέλλες ἀγοράζετε ὀλίγον ὀρυκτὸν ἀμμώνιον ἀπὸ ἕνα χημικόν, κοπανᾶτε πολὺ λεπτὰ καὶ τὸ ἐφαρμόζετε μὲ τεμάχιον καθαρᾶς φλανέλλας εἰς τὴν δαντέλλαν, τρίβοντες ζωηρά. Μετὰ ταῦτα τὸ ξεσκονίζετε μὲ μία βοῦρτσα καὶ ἡ δαντέλλα θὰ φανῇ σὰν καινούργια.

— Κηλῖδες καφέ.

Κηλῖδες καφὲ σὲ μιὰ μπλοῦζα μάλλινη βγαίνουν μὲ τὴν γλυκερίνην. Τρίψατε καλὰ τὴν κηλῖδα, ἔπειτα πλύνετε τὸ μέρος μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ σιδερώνετε τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴν ὀπίσω μεριὰ ἕως ὅτου στεγνωθῇ καλά.

— Μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς καὶ ὁ ἀραβών.

Πόσαι κυρίαι γνωρίζουν τὴν σημασίαν τοῦ δακτυλίου τῶν γάμων; Κατασκευάζεται ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ ἵνα δηλοῖ τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Πρέπει νὰ ἔχῃ σχῆμα σωστοῦ κύκλου πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ἰαωνιότητος τῆς ἀγάπης.

Τίθεται εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα διὰ νὰ δηλώνῃ ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει ὑπακοὴν εἰς τὸν ἄνδρα. Τέλος τίθεται εἰς τὸν μέσον διότι πιστεύεται ὅτι ἐκ τοῦ δακτύλου τούτου ἓν νεῦρον συγκοινωνεῖ μὲ τὴν καρδίαν.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

ΝΕΑΙ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ποίμνιον αἰγῶν ὑπὸ τὸν Ταΰγετον

Ἀπὸ τὴν Παρισινὴν «Illustration»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου ἀπαραίτητον θεωρῶ, ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστείας, εἰς τὸν διακεκριμμένον παθολόγον Ἰατρὸν **Διονύσιον Ζαχαριάδην** *σώσαντα ἐκ βεβαίου θανάτου τὸ τέκνον μου.*

Ὁ εὐγνομωνῶν πατὴρ

Γεώργιος Μουστάκας

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν *ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον,* **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Κυριακὴν *ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς* **κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.**

Κυριακὴν *ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κύρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ
τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν *(ἀλλοιθωρίαν). Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.*

20 — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — 20

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ γνωστὸν κατάστημα γυναικείων πίλων **Μενελάου Μπουλούκου** μετεφέρθη ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 5 καὶ παραπλεύρως τοῦ Ζαχαροπλαστείου Ἄϊ-Λάϊφ. Εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πολυπληθῆ πελατείαν του, ὅτι παρέλαβε τὰ ἐκλεκτότερα ὑλικὰ ὡς καὶ μοντέλλα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης. Κατήρτισε δὲ καὶ τμῆμα καπέλλων μπεμπὲ παραλαβὸν τὴν καλλιτέχνιδα Δ-δα **Κατίνα Ρουβινέτη.**

Εὐκαιρία μοναδική· ὡς καὶ γοῦστο καὶ τιμαὶ λίαν προσιταί.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ
Εἰς τοῦ
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ
22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.
(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες, θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. —Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινὸ—ὄχι ζυμάρι!—ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκποίησις τοῦ Λούβρ ἤρχισεν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου *μετὰ καταπληκτικῆς* **ἀνθρωποπλημμύρας** *ἕνεκα τῆς* **μεγάλης** *ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἡ διεύθυνσις ἐλπίζει ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ ὅλη ἐκποίησις τῶν εἰδῶν καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ ἵδρυσις τοῦ* **μεγάλου Λούβρ** *γυναικείων ἀμφιέσεων καὶ* **παντοίων** *ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.*

Οἱ κύριοι ἐπιχειρηματίαι *καλοῦνται νὰ γοράσουν ὁλικῶς τὸ κατάστημα Λούβρ, παρεχομένης εἰς αὐτοὺς πάσης εὐκολίας, προσέτι δὲ δηλοῦται αὐτοῖς, ὅτι θὰ* **ἔχουν ἐξησφαλισμένην τὴν ἐνοικίασιν δι' ἑπτὰ ὅλα ἔτη.**

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Κωνσταντινίδου

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

★ Ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ἐπιδίδεται κατ' αὐτὰς εἰς τοὺς ἐν Κ)πόλει ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πατριαρχείου, διὰ τοῦ ὁποίου τοῦτο διαμαρτύρεται διὰ τὰ κακουργήματα τὰ διαπραχθέντα ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, καὶ διὰ τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους ὑφίστανται οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ κατοικοῦντες Ἕλληνες. Τὸ ὑπόμνημα ἐκθέτει ἐπίσης διὰ μακρῶν τὰ βίαια μέσα τὰ ὁποῖα ἀπὸ δεκαπενταετίας μετέρχονται οἱ Βούλγαροι καὶ περιγράφει λεπτομερῶς τὰς ὠμότητας τὰς ὑπ' αὐτων διαπραχθείσας κατὰ τὰς τελευταίας προσβολὰς ἐναντίον τῶν χωρίων Ρακόβου, Νεγκοβάνης καὶ Τσεγκέλι. Προσθέτει δὲ ὅτι ἡ μέχρι σήμερον ἐπιδειχθεῖσα ἐπιείκια ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων πρὸς τοὺς Βουλγάρους εἶνε συνέπεια ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ ἔσχεν ἡ ἐπιείκια αὕτη τῶν Εὐρωπαίων νὰ καταστήσῃ ἔτι μεγαλειτέραν τὴν θρασύτητα τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πατριαρχείου ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἐπὶ τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεως καὶ ζητεῖ ὅπως γίνουν σοβαρὰ διαβήματα ἵνα τεθῇ τέλος εἰς κατάστασιν πραγμάτων, ἡ ὁποία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ.

★ Ἀληθῶς μέγας φιλάνθρωπος ἦτο ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἀποθανὼν ἐνταῦθα ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Σεβαστόπουλος ἐκ Κ)πόλεως εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν. Ὁλόκληρον τὴν ἐκ δύο καὶ πλέον ἑκατομμυρίων περιουσίαν του, πλὴν ποσῶν τινων κληροδοτηθέντων εἰς συγγενεῖς του καὶ φίλους διέθεσεν ὑπὲρ ὅλων σχεδὸν τῶν ἐθνικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων Κ)πόλεως καὶ Ἀθηνῶν. Τὰ μεγαλείτερα κληροδοτήματα (ἀπὸ 100,000, 50,000 καὶ 25,000) ἀφῆκεν εἰς τὸ ἐν Κ)πόλει Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ αὐτόθι Ὀρφανοτροφεῖον, τὴν αὐτόθι Σχολὴν ἀπόρων Κορασίων, τὴν Μ. τοῦ Γένους Σχολήν, εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον Κ)πόλεως, τὸ Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον, εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἕνωσιν Ἀθηνῶν, τὸν Σύλλογον πρὸς Διάδοσιν τῶν Ἑλλ. Γραμμάτων, τὸ Βρεφοκομεῖον, τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον Ἐλπίς, Ἐργοστάσιον Ἀπόρων Γυναικῶν. Ἀφῆκεν ὅμως δύο μέγιστα κληροδοτήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρεται ληθῶς ἡ φιλάνθρωπος ψυχὴ τοῦ Σεβαστοπούλου εἰς μεγάλην ἀληθῶς διάνοιαν. Οὕτω 500,000 φρ. χρ. ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ βελτίωσιν τῆς Γεωργίας ἐν Ἑλλάδι καὶ 300,000 φρ. χρ. εἰς τὸν Σύλλογον «πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων Βιβλίων» πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐν Ἀθήναις Σχολῆς ἀρρένων φερούσης τὸ ὄνομα «Σεβαστοπούλειος Ἐργατικὴ Σχολὴ» ἡ ὁποία θὰ χρησιμεύσῃ εἰς μόρφωσιν ἱκανῶν ἐργατῶν, χρηστῶν πολιτῶν καὶ ἐντίμων οἰκογενειαρχῶν». Ὁ ἀοίδιμος Σεβαστόπουλος τὴν μεγάλην ταύτην περιουσίαν ἣν τόσον ἐθνικῶς καὶ πρακτικῶς διέθεσεν ἀπέκτησεν ἐνασκῶν τὸ ἐμπόριον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀνῆκε δὲ εἰς οἰκογένειαν, πολλὰ παθοῦσαν καὶ καταδιωχθεῖσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως.

★ Ἀνεβλήθη ἡ δίκη τοῦ Παπαυικροπούλου τοῦ γνωστοῦ δυναμιτιστοῦ τῆς Βουλῆς!

★ Ὁ Βασιλεὺς ἔφθασε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς Βιέννην. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶνε εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν 15ην τρέχοντος.

★ Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κ)πόλεως ἀποδειχθείσης τελείως τῆς ἀθωότητος τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν ἡ Πύλη ἐπέτρεψε τὸν ἐκ νέου διορισμὸν αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχίας.

★ Ὑπεγράφη τέλος προχθὲς τὸ συμβόλαιον περὶ προμηθείας τῶν πυροβόλων μεταξὺ τοῦ Πρωθυπουργου καὶ τῶν Γάλλων ἀννιπροσώπων τοῦ ἐργοστασίου Σνάϊδερ, μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς τιμῆς 4 ο)ο διὰ τὰ πεδινά, 10 ο)ο διὰ τὰ ὀρεινὰ καὶ 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ὅλης παραγγελίας. Οὕτω παρηγγέλθησαν τριάκοντα ἓξ πυροβολαρχίαι πρὸς 334,800 δραχμὰς ἑκάστη—ἀφαιρουμένης τῆς ἐκπτώσεως τῶν 4ο)ο—ἓξ ὀρειβατικαὶ (Σνάϊδερ-Δαγκλῆ) πρὸς 261 χιλιάδας δραχμὰς ἑκάστη ἀφαιρουμένης τῆς ἐκπτώσεως τῶν 5ο)ο καὶ 63 χιλιάδες βλήματα, ἤτοι 1,500 δι' ἑκάστην πυροβολαρχίαν πρὸς 57,95 φράγκα χρυσᾶ ἕκαστον. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς πυρίτιδος ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμύνης ἀπεδέχθη τὴν Γαλλικὴν τοιαύτην. Πλὴν τῶν 1500 βλημάτων δι' ἑκάστην πυροβολαρχίαν, τὰ ὁποῖα θὰ προμηθεύσῃ ὁ Σνάϊδερ ἀπεφασίσθη ἀκόμη ἡ προμήθεια 500 ὀβίδων ρηκτικῶν Ἄρμστρογγ κατὰ πυροβολαρχίαν.

★ Μία ἀτυχὴς γυνὴ Ἀσπασία Ι. Παπακωστοπούλου ἐτῶν 32 πάσχουσα ἐξ ἐπιληψίας ἔπεσε θῦμα τῆς νόσου ταύτης ὑπὸ τρομερὰς περιστάσεις. Εἰς τὴν ἐν Γκαζοχωρίῳ οἰκίαν ἐνῷ εἶχεν ἀνάψει πυρὰν ἵνα κατασκευάσῃ ἓν γλύκισμα καταλαμβάνεται αἴφνης ὑπὸ τῆς νόσου καὶ ἐν τῷ παροξυσμῷ της ἔπεσεν εἰς τὴν πυράν. Τὰ ἐνδύματά της ἀνεφλέγησαν ἀμέσως καὶ ἡ ταλαίπωρος μὴ δυναμένη ὡς ἐκ τῆς καταστάσεώς της νὰ καλέσῃ εἰς βοήθειαν ἀπηνθρακώθη τελείως. Τὸ πῦρ μάλιστα ἤρχισε νὰ μεταδίδεται καὶ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ θ' ἀπετεφροῦτο καὶ αὐτὴ ἂν μὴ οἱ γείτονες ἑλκυσθέντες ἐκ τῆς ἀναδιδομένης ὀσμῆς τῆς καιομένης ἀνθρωπίνης σαρκὸς ἔσπευδον καὶ κατέσβυνον τὸ πῦρ.

★ Εἰς τὴν Κ)πολιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀχιλλεὺς» ἐσημειώθησαν χολερικὰ κρούσματα ἐπὶ δύο Κινέζων προσκυνητῶν, ἀπομονωθέντων. Τὸ Ἰατροσυνέδριον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἠρκέσθη εἰς τὴν ἐπιβολὴν αὐστηρᾶς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὰς ἐκ Κ)πόλεως προελεύσεις.

★ Ἀπέθανεν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ βουλευτὴς Ν. Ψαρρῶν καὶ πλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ Κωνσταν ἵνος Κανάρης ἔγγονος τοῦ ἐνδόξου πυροπλητοῦ. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπίσημος. Παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ ἐν τέλει ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ κάτω, πλεῖστοι δὲ στέφανοι κατετέθησαν.

★ Αἱματηρὸν δρᾶμα διὰ λόγους τιμῆς διεδραματίσθη ἐν Λαρίσσῃ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην. Ὁ ἰατρὸς Τυρνάβου κ. Λάμπρου συνηντήθη μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου Μουλούχη εἰς τὴν πλατεῖαν Θέμιδος καὶ συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἀντηλλάγησαν 18 πυροβολισμοὶ ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ πρῶτος ἐτραυματίσθη τετράκις ἅπαξ δὲ ὁ δεύτερος. Ἡ κατάστασις τοῦ πρώτου εἶνε σοβαρὰ ὡς ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ λαιμοῦ. Ὁ Μουλούχης εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν εἰς τὰς φυλακὰς εἶπεν ὅτι ἐξεδικήθη τὴν τιμὴν τῆς ἀδελφῆς του τὴν ὁποίαν ἠπάτησεν ὁ ἰατρὸς ὑποσχεθεὶς γάμον ἐνῷ ἤδη ἠραβωνίσθη ἄλλην.

★ Κατόπιν τῆς ἱδρύσεως καὶ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἀνωτέρας ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Κλεμανσὼ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Γαλλικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τὸ κάτωθι ἐνθουσιῶδες τηλεγράφημα: «Τὰ συγχαρητήριά μου, τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς πρὸς τοὺς ἱδρυτάς, τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς νέας Γαλλικῆς Σχολῆς».

★ Καὶ ἕνας φυγόδικος ποῦ συνελήφθη ὑποθαλπόμενος εἰς τὴν Μονὴν τῆς Πεντέλης ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων! Ἡ Μονὴ αὕτη τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑψώσει, εἰς ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν περιωπὴν ἡ δυνατὴ χεὶρ ἑνὸς Δουληγέρη καταρρέει ἤδη πάλιν παταγωδῶς εὐθὺς ὡς ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων αὐτῆς ὁ Δουληγέρης. Τί νὰ λέγῃ ἄρα γε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης;

★ Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσ)πόλεως ἀναφέρει λεπτομερείας τοῦ χωρίου Οὐτσκίνσκα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἥτις ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 4 τρέχοντος. Ἡ βουλγαρικὴ συμμορία, ἥτις ἀποτελεῖτο ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις κατέφθασεν αὐτὴν καὶ ἤνοιξε πῦρ ἐναντίον της. 24 Βούλγαροι ἔμειναν νεκροὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Δευτέρα συμπλοκή, διαρκέσασα πλέον τῶν 40 ὡρῶν, ἔλαβε χώραν τὴν ἑπομένην εἰς Βουκεφτάσι. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐφονεύθησαν ἓξ προσέτι ἐκ τῆς συμμορίας, οἱ δὲ λοιποὶ διεσκορπίσθησαν.

★ Πρωτοφανῶς, ἄγριος καὶ ἀληθῶς σπαρακτικὸς ἦτο ὁ τρόπος καθ' ὃν ηὐ οκτόνησεν εἰς τὸ Β'. Στρατ. Νοσοκομεῖον εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων χωροφυλάκων τῆς πρωτευούσης ὀνόματι Μενέλαος Λαζάρου ἐξ Ἀλανωνίας τῶν Καλαμῶν, ὁ ὁποῖος πρό τινος ἔπαθε διατάραξιν φρενῶν. Ἐν στιγμῇ κρίσεως ἰσχυρᾶς διέρρηξε τὰ δεσμά, δι' ὧν τὸν εἶχον δέσει εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον ὅπου ἐφυλάσσετο καὶ ἔθραυσε τοὺς ὑαλοπίνακας τοῦ παραθύρου. Μὲ κομμάτια δὲ τότε ὑέλων ἤρχισε νὰ ξεσχίζῃ καὶ κόπτῃ τὰς σάρκας τῶν μηρῶν του τὰς ὁποίας καὶ ἔτρωγεν ὁ δυστυχὴς βάλλων συγχρόνως φρικαλέας κραυγάς, ἐξ ὧν δὲν ἐβράδυνε ν' ἀναστατωθῇ ὁλόκληρον τὸ Νοσοκομεῖον. Ὅταν προσέτρεξαν οἱ νοσοκόμοι ὁ δυστυχὴς ἐξέπνεεν ἐκ τῆς ἀκατασχέτου αἱμορραγίας. Μὲ τοὺς μηρούς του δὲ σχεδὸν ἐναπομείναντας ἄνευ σαρκῶν παρίστα ἀποτρόπαιον ὅσον καὶ ἀπείρως ἀλγεινὸν θέαμα.

★ Προχθὲς Παρασκευὴν ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις ὁ πολιτικὸς γάμος τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας. Ἡ Ὑψηλὴ Νύμφη θὰ εἶνε ἐν Ἀθήναις τὴν 25 τρέχοντος.

★ Πολλὰ ναυάγια Ἑλληνικῶν ἱστιοφόρων ἀγγέλονται ἀπὸ τὸν Εὔξεινον. Εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχουσιν ἀνθρώπιναι ἀπώλειαι.

★ Λέγεται πάλιν, ὅτι οἱ δολοφόνοι τῶν ἀρτοποιῶν τοῦ Πειραιῶς ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν... Ἀμερικήν! καὶ δὴ εἰς τὸ Σικάγον.

★ Ἐπανελήφθη ἡ ἐλευθέρα ἀκτοπλοΐα εἰς τὴν Τουρκίαν τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων.

ΝΕΟΙ ΧΟΡΟΙ!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΙΣΙΝΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΙΤΖΑ

4. — Ὁδὸς Διομείας ἀριθ. — 4.

(Πάροδος ὁδοῦ Ἑρμοῦ).

Μεταξὺ τῶν ἄλλων νέων χορῶν οἱ ὀνομαστοί Les Patineurs Americains. La Mignotise (danse enfantine, *παιδικὸς χορός*). La Favorite, Le Ski, L'ideal, La Viennoise danse de Salon.

Ὅλη ἡ στρατιωτικὴ τάξις συρρέει εἰς τὴν Παρισινὴν ταύτην Σχολὴν τοῦ Χοροῦ. Καὶ οἰκογενειακοὶ χοροὶ ἑκάστην Κυριακήν.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ

Μόνον εἰς τὴν "ΟΜΟΝΟΙΑΝ,, *τὸ*

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

τοῦ κ. Πουλάκου κείμενον ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου εὑρίσκετε ὕπνον **τελείως** *μακάριον. Ἐκεῖ τὰ δωμάτια τὰ εὐάερα. Ἐκεῖ τὰ δωμάτια τὰ εὐήλια. Ἐκεῖ ἡ πλουσία καὶ καινουργὴς ἐπίπλωσις. Ἐκεῖ ἡ πρόθυμος ὑπηρεσία καὶ ἡ ἄμεμπτος καθαριότης. Ἐκεῖ τὰ πάντα.*

Προσέξατε λοιπόν.

Ὅλοι εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐντευκτήριον τῶν Σπαρτιατῶν.

Ὅλοι εἰς τὸ **ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** *τοῦ εἰς πάντας ἀγαπητοῦ κ.*

ΠΟΥΛΑΚΟΥ Η "ΟΜΟΝΟΙΑ,,

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΥΚΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

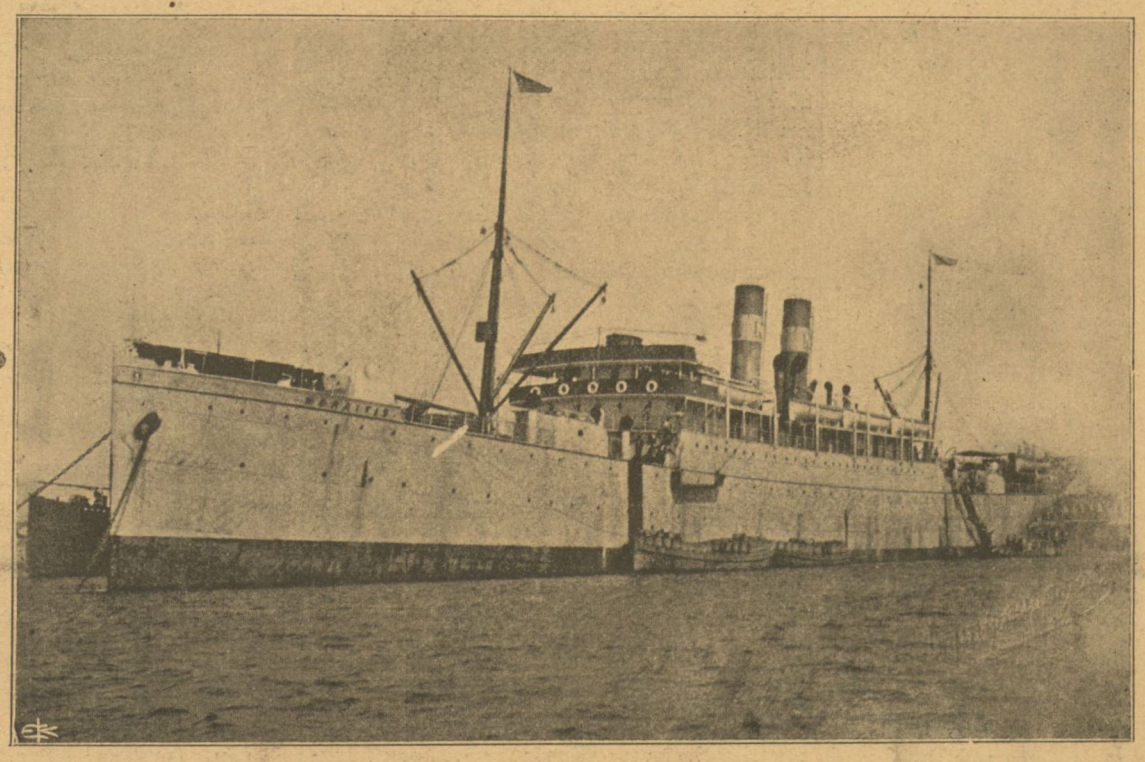

Ο "ΜΩΡΑΪΤΗΣ,,

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ **12,000** ΤΟΝΝΩΝ ΜΕ ΔΙΠΛΟΥΣ ΕΛΙΚΑΣ

Διπλᾶς μηχανάς, ταχύτητος **15 μιλλίων** *καθ' ὥραν καὶ συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων Ἀμερικανικῶν κανονισμῶν προσπαιτούμενα προσόντα,* **ἀναχωρήσει ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**

ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ — ΠΑΤΡΩΝ

κατ' εὐθεῖαν εἰς ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ τῇ 10 Δεκεμβρίου.

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα, ἀπευθυντέον εἰς τὰ **Γενικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.**

Ἐν Ἀθήναις *εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ὑπ' ἀριθ. 2 γραφεῖον τῆς Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἔνθα δίδεται καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορία. Ἐν* **Πειραιεῖ,** *ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον. Ἐν* **Καλάμαις** *ἔναντι Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ἐν* **Πάτραις** *ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἐν* **Βόλῳ** *καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους καὶ μόνους ἀντιπροσώπους τῆς Ἑταιρείας.*